

MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Nógrád Megyei Bíróság, mint elsőfokú bíróság Balassagyarmaton, a 2009. szeptember 30., október 20. és október 29. napján megtartott nyilvános tárgyalások alapján meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A 2009. március 28. napjától bűnügyi őrizetben, 2009. március 31. napjától előzetes letartóztatásban lévő

... vádlott - b ű n ő s :

- emberölés bűntettének kísérletében (Btk. 166. § (1) bekezdése);
- testi sértés bűntettének kísérletében (Btk. 170. § (5) bekezdés első fordulata;
- rablás bűntettében (Btk. 321. § (1) bekezdése);
- testi sértés bűntettének kísérletében (Btk. 170. § (2) bekezdése,

Ezért a bíróság halmazati büntetésül 7 /hét/ év fegyházbüntetésre, 7 /hét/ év közügyektől eltiltásra és 10.000.- /tízezer/ forint vagyonek Kobzásra ítéli.

A bíróság elrendeli ...vádlott kényszergyógyítását.

A szabadságvesztés időtartamába a 2009. március 28. napjától előzetes fogva tartásban töltött idő beszámít.

A bíróság ... vádlottat az ellene 1 rendbeli kifosztás büntette (Btk. 322. § (1) bekezdés b.) pont) miatt emelt vád alól felmenti.

A bíróság a Nógrád Megyei Bíróság Gazdasági Hivatalánál Bj. 109/2009. számú bűneljegyzéken nyilvántartott

- 6-os sorszám alatti 1 db 92 cm nyélhosszúságú baltát elkobozza;
- az 1-es sorszám alatti 1 db eredetben rögzített talajminta;
- a 2-es, 3-as, 4-es, 7-es, 10-es, 13-as, 16-as sorszám alatti összesen 8 darab vérgyanús szennyeződésről biztosított törlet;
- 5-ös sorszám alatti 1 db „Aro” feliratú kartondoboz;

- 8-as sorszám alatti 1 db „Spar” feliratú nylon szatyor;
- 9-es sorszám alatti 1 db 117 cm hosszúságú karó;
- 11-es sorszám alatti 1 db eredetben biztosított üvegtörmelék lefoglalását megszünteti és azok megsemmisítését rendeli el.
- 12-es sorszám alatti 1 db eredetben biztosított térelválasztó függöny;
- 14-es sorszám alatti 1 db 66x86 cm nagyságú barna huzatú eredetben biztosított párna lefoglalását megszünteti és ... ,.... szám alatti lakos, sértettnek rendeli kiadni;
- 16-os sorszám alatti 1 db fehér színű bordó csíkozású férfi ing lefoglalását megszünteti és ... , szám alatti lakos sértettnek rendeli kiadni;
- 17-es sorszám alatti 1 db „Energy” feliratú koptatott férfi farmernadrág és a
- 18-as sorszám alatti 1 db világos barna színű kopott férfi dzseki lefoglalását megszünteti és ifj. ...vádlott részére rendeli kiadni.

Ifjabb ...vádlott köteles megfizetni a Nógrád Megyei Bíróság Gazdasági Hivatalának külön felhívására az államnak 380.220.- Ft bűnügyi költséget.

I n d o k o l á s :

A Nógrád Megyei Főügyészség B. 1136/2009/2. BTÖ. számon emelt vádat ... szemben az 1 rendbeli, a Btk. 321. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő rablás büntette, 1 rendbeli, a Btk. 170. § (2) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő súlyos testi sértés büntettének kísérlete, 2 rendbeli, a Btk. 166. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő emberölés büntettének kísérlete, és 1 rendbeli, a Btk. 322. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző és minősülő kifosztás büntettének elkövetése miatt.

Az ügyész perbeszédében az írásbeli vádat, mind a tényállás, mind a minősítés vonatkozásában változatlanul tartotta fenn.

A vádirati tényállás lényege az alábbi:

...vádlott 2009. március 27-én a nagyapjától kapott pénzből történt egész napos italozást követően, mivel a kocsmá éjfélnél bezárt, erősen ittas állapotban hazament és mivel az ivást tovább kívánta folytatni a szomszéd faluban, ismét pénzt követelt nagyapjától id. ...sértettől.

A vádlott id. ...hátsó udvari lakrésze előtt hangoskodni kezdett, majd a bejárati ajtó előtti részben bántalmazta őt oly módon, hogy ököllel többször nagyerővel megütötte az arcát és a fejét. A vádlott eközben pénzt követelt id. ...-tól, akit meg is lökött, aminek következtében a földre esett. ...vádlott a pénz követelése közben kilátásba helyezte, hogy a nagyapja lakrészében mindent összetör, amennyiben pénzt nem kap.

Id. ...közölte unokájával, hogy a napfolyamán délelőtt már adott a részére pénzt, többet nem ad, így a gyanúsított megöléssel is fenyegetve tovább bántalmazta őt. A hangoskodásra felfigyelt, és a saját lakrészéből kijött ..., aki szóvátette a vádlott viselkedését, illetve azt, hogy mit akar A vádlott erre magához vette a bejáratí ajtó mellett tárolt baltát, azzal bement a nagyapja szobájába, ahol tovább kiabált, illetve a berendezési tárgyakat törte, illetve zúzta szét.

A bántalmazás során id. ...feje sérült meg a szemöldöke felett vérezni kezdett, azonban elhárította a segítséget, ezért ... a saját lakrészébe távozott. Id. ...a bántalmazás hatására, illetőleg a további bántalmazás elkerülése érdekében 10.000.- Ft-ot adott át unokája, ...vádlott részére.

Id. ...sértett ...vádlott bántalmazása kapcsán többszörös erőteljes öklütése következtében az arcon kiterjedt zúzódásos és hámhorzsolásos sérüléseket szenvedett. Ezen sérülések gyógytartama 8 napon belüli, azonban a sérülések mértéke és jellege arra utal, hogy az adott bántalmazás során 8 napon túli gyógytartamú sérülések is létrejöhetnek volna.

Rövid idő elteltével a dühével továbbra sem bíró vádlott berontott ... és ..., valamint a saját maga által is használt lakrészbe és hozzájuk a „Megöllek titeket, azért váglak fejbe a baltával, hogy ne szenvedjete, a temetőbe fogtok kerülni.” kijelentéseket intézve az ágyán fekvő ... felé sújtott a feje irányába a balta élével. A vádlott kézmozdulatát a sértett észlelte, a fejét az ütés elöl elrántotta, így a baltával az ágyban lévő párnát vágta át. A bántalmazás után ... a házból kimenekült, mire ... vádlott a szomszédos ágyról lerántotta másik nagybátyját, ..., mire az a földre került. A kezében lévő baltával úgynevezett visszakézből való mozdulattal nagy erővel sújtott ... felé - a baltának azon részével, ahol a balta nyele a balta fejéhez csatlakozik - és eltalálta őt. A bántalmazás következtében ... is kiszaladt a házból, mire a vádlott a baltával a konyhaszekrény oldalába vágott, majd a bejáratí ajtó mellett lévő ablak mind három üvegét betörte. ...vádlott mielőtt a házból eltávozott volna, ... kabátjának zsebéből - tudva, hogy ott tárolja pénzét - eltulajdonított 15.000.- Ft-ot.

... sértett ...vádlott bántalmazása következtében homlokon és a bal szemöldök felett nyílt sérülést, valamint a bal szem és a bal szem körüli zúzódását szenvedte el. Ezen sérülések gyógytartama külön-külön és együttesen is 8 napon belüli, azonban az ilyen méretű baltával a fejet érő közepes erejű ütés alkalmas a jelenleginél súlyosabb, 8 napon túl gyógyuló csonttöréses vagy akár életveszélyes koponya üri sérülés létrehozására is. A sértettek által elszenvedett sérülés és a vádlott bántalmazása között közvetlen okozati összefüggés áll fenn.

A lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként a bíróság az alábbi tényállást

állapította meg:

...vádolt nőtlen családi állapotú, az általános iskola 8 osztályát végezte el, szakképzettséget nem szerzett. Előzetes fogvatartása előtt Patak községben dolgozott a ...-nél alkalmi jelleggel, amiből napi 5-6.000.- Ft jövedelemre tett szert, de havonta csak 3-4-5 napot dolgozott. Egyéb jövedelemmel nem rendelkezett, nagyobb értékű vagyontárgya, tartozása nincs. Ezidáig legalább 4 alkalommal volt büntetve, elsősorban lopási cselekmények elkövetése miatt.

Utolsó elítélései az alábbiak voltak:

Nevezettet a Balassagyarmati Városi Bíróság 2006. március 9. napján jogerős B. 174/2006/2. számú ítéletével garázdaság vétsége és 11. rendbeli rongálás vétsége miatt, 10 hónap, végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett fogházbüntetésre ítélte. Utolsó alkalommal a Pásztói Városi Bíróság 2006. július 5. napján jogerős B. 44/2006/6. számú ítéletével csalás vétsége miatt 6 hónap, végrehajtásában 2 évre próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetést szabott ki.

...vádolt sem a cselekmény, sem a vizsgálat idején nem szenvedett elmebetegségben, gyengeelméjűségben, tudatzavarban, szellemi leépülésben, ami képtelenné tette vagy korlátozta volna cselekménye veszélyes következményének felismerésében vagy a felismerésnek megfelelő magatartás tanúsításában. Nevezett a cselekményét ittas állapotban követte el, az alkohol nála szokványos ittassághoz vezetett, kóros részégségre vagy annak abortív formájára utaló adat nem volt.

Nevezettnél a rendszeres és nagy mértékű alkohol fogyasztás klinikai jelei megtalálhatók, alkoholistának véleményezendő.

...-nál az alkoholizmushoz társuló mérséklet fokú indulatosság, szélsőséges emocionális megnyilvánulásokkal jellemzett személyiségzavar található, mely a cselekmény idején is megvolt, azonban ez jelen cselekmény vonatkozásában sem kizáró, sem korlátozó mértékkel nem bír.

A megyei bíróság által megállapított történeti tényállás az alábbi:

...vádolt a ... szám alatti házban együtt lakott két nagybátyjaival ...-vel és ...-ral. ... és ... a ház konyharészét használta a sarokban „V” alakban összetolt ágyakon feküdtek oly módon, hogy ... fejrésze a sarok felé volt, és az erre merőlegesen lévő ágyon ... úgy feküdt, hogy a lába volt ... feje felé. ...a ház másik helyiségét használta, a konyhából nyíló szobát. ...nagyapja, id. ...ugyanezen a helyen, de külön épületben, élt. Rendszeres jövedelemmel csak ... és id. ... rendelkezett.

... és id. ...a cselekmény napján, 2009. március 27. napján vették fel a nyugdíjukat. ... mintegy 56.000.- forint, míg id. ...mintegy 65.000.- forint körüli összeget. ... a pénzt ruházatában kétfelé helyezte el, a nagyobb összeget a nadrágja zsebébe, míg 15.000.- forintot dzsekijé felső zsebébe tette.

... vádlott tudott arról, hogy nagyapja, illetőleg nagybátyja ezen a napon kap nyugdíjat, hiszen nagyapjától nyugdíjfizetéskor rendszeresen kért és kapott pénzt.

2009. március 27-én délelőtt ... vádlott ismételten pénzt kért nagyapjától, aki ekkor is adott neki. A vádlott a kapott pénzből egész nap a helyi úgynevezett: középső,... szám alatti kocsmában italozott, minek következtében az elfogyasztott nagymennyiségű konyaktól és sörtől féltizenkettő- éjfél körüli időre igen súlyos ittas állapotba került. Zárás körül nem sokkal a kiszolgáló távozásra szólította fel, aminek eleget is tett. Éjfél körüli időben elhagyta a kocsmát, s mivel a szomszéd faluban, Nagyorosziban tovább kívánta folytatni az italozást, és mivel csak 1.000-2.000-3.000.- forint körüli összeg volt nála, hazament azzal a céllal, hogy nagyapjától, ... további pénzt követeljen.

A vádlott id. ...hátsó udvari lakrésze előtt hangoskodni kezdett. A bejárati ajtó előtti részre a hangoskodásra kijött id. ..., akit legalább két alkalommal ököllel, közepes vagy annál nagyobb erejű ütéssel a fején, az arcrészen, a szem környékén megütött és eközben pénzt követelt tőle. Kisebb ütések is érték a vádlott réséről a sértett fejét, majd meg is lökte őt, aki ennek következtében a földre esett.

Mindeközben azzal fenyegetőzött, hogy ha nem kap pénzt, összetör mindent. Id. ...azt válaszolta neki, hogy „Most adtam oda délelőtt, már nincs belőle?!”. A vádlott tovább követelte a pénzt, megöléssel fenyegetőzött. „Megöllek benneteket!”. Ekkor ..., aki a házuk előtti teraszrészre jött ki a hangoskodásra, odaszólt a vádlottnak, hogy mit akar az édesapjától. A vádlott erre azt válaszolta, hogy „Gyilkolni akarok!”, majd megragadta id. ... házának előterében a falnak támasztott hosszú nyelű gallyazó baltát és bement az nagyapja szobájába, ahol tört-zúzott a baltával, a berendezési tárgyakat megrongálta. ... megkérdezte ..., jól van-e, mire azt válaszolta, hogy nincs semmi baja, ezért ... bement vissza a házba, a villanyt lekapcsolta és lefeküdt aludni. Id. ... sértett a bántalmazás, illetőleg a rongálás hatására, valamint a további bántalmazás elkerülése érdekében 10.000.- forintot adott át unokájának, ...vádlott részére, aki a pénzt elvette.

Id. ...sértett ...vádlott bántalmazása következtében mindkét szem körül, az arcon kiterjedt zúzódásos sérüléseket szenvedett, valamint a fejen további kisebb felületes hámhórszolásos sérüléseket szenvedett. A sérülések gyógytartama 8 napon belüli, de a közepes, illetőleg annál nagyobb erejű ökölütésekre figyelemmel fennállt a reális lehetősége 8 napon túli gyógytartamú sérülések létrejöttének, úgy, mint a szemgödör szél, illetőleg a járomrész területének a csonttöréses sérülése.

Rövid idő elteltével a dühével továbbra sem bíró vádlott berontott ... és ... által használt lakrészbe, a villanyt felkapcsolta. „Megöllek titeket, azért váglak fejbe a baltával, hogy ne szenvedjete, a temetőbe fogtok kerülni!” felkiáltással az ágyán fekvő ...-hoz lépett, majd a baltát a nyél részénél két kézzel fogva a feje fölül indítva ... feje felé sújtott a balta élével. A vádlott kézmozdulatát a sértett észlelte, a fejét a bal keze felé elrántotta, így a baltával a párnát vágta át.

A fentieket észlelve a szomszédos ágyon fekvő ... felült és a vádlottra kiáltott, hogy mit csinál itt, erre ... reflexszerűen, visszakézből, fordulásból, legfeljebb közepes erővel ... irányába ütött a balta fok részével - ahol a nyél a fejhez csatlakozik - és a homlok, illetőleg bal szem körüli részen eltalálta őt. Az ütés hatására ... az ágyról leesett, ahol a vádlott még rövid ideig bántalmazta, de nem a baltával. Eközben ... az épületből kimenekült, majd kis idő elteltével ... is kiszaladt a házból. A vádlott ebben a lakrészben is tört-zúzott, a háromszárnyas ablak üvegét is kitörte. Ezt követően a vádlott gyalogosan Nagyorosziába távozott. Mintegy 20-30 perc után ... sértett a házba visszatérve nem találta az ágyon lévő dzsekijének zsebében az általa korábban odatett 15.000.- forintját.

... sértett ... vádlott bántalmazása következtében a homlokon és a bal szemöldök felett nyílt sérülést, valamint a bal szem és a bal szem körüli területen zúzódásos sérülést szenvedett el. Ezen sérülések gyógytartama külön-külön és együttesen is 8 napon belüli, azonban az eszközre és a sérült testrészre is figyelemmel közepes, illetőleg annál gyengébb erejű ütésnél is számítani kell arra, hogy csonttöréses sérülés is bekövetkezik, akár életveszélyes, koponyaűri sérülés is létrejöhet.

A sértettek által elszenvedett sérülések és a vádlott bántalmazása között közvetlen okozati összefüggés áll fenn.

-.-.-.-.-.-.-..

A lefolytatott bizonyítási eljárás során a megyei bíróság kihallgatta a vádlottat és a tanúkat, a szükséges mértékig eléjük tárta a nyomozás során tett vallomásukat, szembesítéseket foganatosított, szakértőt hallgatott meg, a vádlott előéletére vonatkozó adatait a Központi Hivatal adatai alapján állapította meg.

A vádlotti magatartás a folyamatos elkövetés mellett négy részre tagolható. Ezek első részét képezi a rablási cselekmény és a hozzákapcsolódó súlyos testi sértés büntetnének kísérlete, majd az ..., ezután ... sérelmére elkövetett élet elleni bűncselekmény, és végül a vád szerint ... sérelmére elkövetett kifosztás büntette.

A bíróság ítéletében fentieket szem előtt tartva tárgyalja, hogy az egyes cselekmények vonatkozásában milyen bizonyítékok alapján állapította meg a tényállást.

A vádlott valamennyi bűncselekmény elkövetésekor - hiszen valamennyi egymás után

rövid idő alatt zajlott le - ittas állapotban volt. Erről számol be a két sértett ... és ... is tanúvallomásában, valamint ezt állította ... a nyomozati iratok 197. oldalán lévő rendőri jelentés szerint, valamint a bíróságon tett tanúvallomásában is. Ennek tényét maga a vádlott sem vitatta, előadása szerint a cselekmény elkövetésének napján 10 órától, amíg haza nem ért /ez ... rendőri jelentésbe foglalt és tárgyaláson megerősített nyilatkozata szerint fél 12 és éjfél körül volt/ nyomozati iratok 197. oldal/ 11-12 üveg sört és fél liter konyakot ivott meg. Lényegében ... is így emlékezett, miszerint a vádlott kb. 6 dl konyakot és 10 üveg sört fogyasztott el. Az italfogyasztás időpontját ő kicsit későbbre, 14 órára teszi, hiszen amikor munkakezdésre ... az italboltba érkezett ... már ott tartózkodott. Így az sem kizárt, hogy már ez előtt is fogyasztott alkoholt.

A vádlottól 2009. március 28-án 14 óra 10 perckor, jóval a cselekmény után biztosítottak vérmintát, melyben a véralkohol koncentráció a vérvétel időpontjára vonatkoztatva 1,74 gramm/liter ezrelék volt. A tárgyaláson az orvosszakértő kétféle irányból is számításokat végzett az elkövetés idejekori alkoholos állapotra vonatkozóan, egyrészt a vádlott által elmondott alkohol mennyiséget figyelembe véve végzett számítást, másik irányból pedig a levett véreredményből visszaszámolva végzett el számításokat és mindkét esetben azt az eredményt kapta, hogy a vádlott a cselekmény elkövetése idején igen súlyos alkoholos befolyásoltság alatt volt /az egyik számítás szerint 3,69-4,24 ezrelék, a másik számítás szerint 3,7-4,2 ezrelék - 14. tárgyalási jegyzőkönyv 115. oldala/.

Ez a számítás és megállapítás a vádlott által elmondott adatokra épül. Ugyanilyen mennyiségű elfogyasztott italmennyiségről beszélt ..., aki a vádlottat kiszolgált és akit alig több mint egy héttel az esemény után adatgyűjtés keretében hallgatott meg a nyomozó hatóság. Ez az alkoholfogyasztás illeszkedik a vérvétel időpontjában mért alkoholeredményhez is, így a bíróság ezen adatokból azt állapította meg, hogy a vádlott a cselekmény elkövetése idején igen súlyos alkoholos állapotban volt.

... vádlott a nyomozás során egy alkalommal beszélt arról, hogy az elfogása napján is fogyasztott alkoholt, mennyiségről azonban nem számol be. Másnapi alkoholfogyasztásról ...-t sem kérdezte a rendőrség, bírósági kihallgatásakor pedig erre már nem emlékezett. Az orvosszakértő megállapította, hogy a vádlott által elmondott mennyiséget elfogása napján nem fogyaszthatta el, ugyanis ez a vérvétel időpontjára lényegesen magasabb véralkohol eredményt kellett volna, hogy produkáljon. Nem kizárt a bíróság álláspontja szerint, hogy ... másnap is fogyasztott alkoholt, de annak nagy valószínűséggel már csak az idő rövidebb volta miatt is kevesebbnek kellett lenni, mint a cselekmény idején. Ez azonban nem lehet olyan lényeges kihatással a számított eredményre, ami miatt az alkoholos befolyásoltság jelentős csökkenésére kellene következtetni.

A bíróság nem állapította meg a tényállásban, hogy 2009. március 27-én a délután folyamán ... sértett a kocsmában erősen ittas állapotban együtt italozott volna a

vádlottal, ahogy ezt ...állította. Erre ... sem emlékezett, de ilyenről nem számolt be a rendőrség adatgyűjtése során ... sem, sőt előadása szerint azt mondta az őt meghallgató rendőrnek, hogy nevezett társaságában a kérdéses napon senki nem volt, a tárgyaláson pedig először még úgy emlékezett, hogy akkor nem volt ott ..., később pedig már elbizonytalanodott, lehet, hogy csak a délutáni órákban volt ott, már nem tudom - mondta. /19. tárgyalási jegyzőkönyv 11. oldal/.

...vádlottat öt alkalommal hallgatta ki a nyomozó hatóság. A vádlott egyik alkalommal sem beszélt arról, hogy az elkövetés napján ...-vel a kocsmában találkozott volna. Tekintettel arra, hogy mind ..., mind ... vallomása alapján előfordult olyan is, hogy ... is ebben az egységben szórakozott, nem kizárt, hogy a vádlott más alkalommal találkozott itt a sértettel, és ezt jelen esetre vonatkoztatta, akár azért, hogy ... ittasságát bizonyítsa, valamint azt, hogy nem is volt nála pénz, mivel ő fizetett helyette, akár esetleg csak azért, mert összekeverte az alkalmakat, tett olyan vallomást, hogy aznap együtt italoztak. Mindezen ellentmondásos adatok alapján nem lehetett megállapítani azt, hogy az eredmény megtörtént.

A rablás és testi sértés vonatkozásában a bíróság az alábbi bizonyítékok alapján állapította meg a tényállást:

... vádlott a tárgyalás során maga sem tagadta, hogy tisztában volt azzal, hogy minden hónap 27-e körül kapja a nagyapja a nyugdíjat. Azt is elismerte, hogy szokott kérni és kapni is a nagyapjától pénzt a nyugdíjából. Ugyancsak elismerte azt is, hogy a vádbeli napon már kért és kapott a nagyapjától pénzt, és mivel a kocsmából hazafelé menet elhatározta, hogy még elmegy Nagyorosziába szórakozni és egy kicsit zenégetni, hátha még ott valami nyitva van, ezért fog még a nagyapjától pénzt kérni. /14. tárgyalási jegyzőkönyv 4. és 9. oldal/

A nyomozás során öt alkalommal hallgatta ki a nyomozó hatóság ...vádlottat, aki végül is a nyomozás során elismerte a bűncselekmény elkövetését, úgy a rablási cselekmény, mint a testi sértés vonatkozásában. Első kihallgatásán, 2009. március 28. napján 20 óra 59 perckor kezdődő kihallgatásakor azt mondja, részben elismeri, valóban megverte a nagyapját a lakórésze bejárati ajtaja előtt, pénzt kért tőle fennhangon, de nem akart adni. Ezért megharagudott rá, és többször, közepes erővel arcon, fejen és szemén ütötte. Ezután úgy emlékszik, hogy a nagyapja önként adott át neki 10.000.- forintot. Április 16-i kihallgatásán korábbi vallomását fenntartva megbánja azon tettét, hogy a nagyapját, ide ...-t megverte azért, hogy a pénzét, 10.000.- forintot elvegyen tőle. Ököllel, nagy erővel megütötte az arcán, miközben pénzt követelt tőle, majd a papa tartva a további bántalmazástól jobbnak látta odaadni a pénzét. Azt nem látta, hogy az ütések következtében vérzett-e a sértett feje, de elképzelhetőnek tartotta.

Május 25-én elmondja, hogy korábbi vallomását fenntartja, a nagyapja lakrészében

tört-zúzott, indulattal, válogatás nélkül össze-vissza tört nála mindent, miután őt megverte. Nagyapját többször is megütötte, amit sajnál, nem lett volna szabad a pénzért, 10.000.- forintért megverni őt. Úgy emlékezett, hogy vérző sérülést okozva ököllel, erővel, többször is az arcába ütött, nagyon megverte őt. Kijelentette, hogy az 56 számtól a 60 számig szereplő fényképfelvételeken, amik id. ... nagyapjáról készültek az arcán látszó sérüléseket ő okozta.

Június 11-én előző vallomásait fenntartva a gyanúsításban leírt bűncselekmény elkövetését elismeri, elismeri, hogy a gyanúsításban megjelölt sérüléseket ő okozta. Megbánta tettét.

Utolsó, július 9-én foganatosított kihallgatásakor szintén elismervén a terhére rótt bűncselekmények elkövetését annyiban részletezi, hogy nagyapját, ...-t nagyon megverte, többször ököllel az arcába ütött, ami a neki bemutatott fényképfelvételeken is jól látszik.

A szeptember 30-i tárgyaláson a vádlott a nagyapja sérelmére elkövetett cselekmény kapcsán új történettel állt elő. Ávégett, hogy szórakozni tudjon, mert csak 2-3.000.- forint maradt már nála, a délelőtti során a nagyapja által adott pénzből, amikor hazaért éjjel, mondta a nagyapjának, hogy adjon még pénzt, mert menne szórakozni. Nagyapja azt mondta, hogy nem ad, erre elkezdett hangoskodni vele, de már indult kifelé, már félig kint volt az udvaron. A nagyapja ekkor visszahívta őt, hogy gyere vissza gyerek, és odaadta a pénzt. /14. tárgyalási jegyzőkönyv 4., 5., 24., 33. oldal/

A tárgyaláson vallomása első részében bántalmazásról nem beszél, sőt azt védői kérdésre kifejezetten tagadja, amikor azt válaszolja, hogy „nem én bántottam a nagyapámat. Nem is vertem meg. A nagyapám hívott engem vissza.” /14. tárgyalási jegyzőkönyv 14. oldal/

Később a tanács elnökének kérdésére, hogy kért-e pénzt a nagyapjától, már elismeri, hogy kért és adott neki egy pofont, mondván, hogy nem is kér többet és már megy is. Ekkor szólt utána a nagyapja, és adta át a pénzt. Igaz, hogy adott neki egy pofont, de nem erőszakoskodott vele, a pénzt magától adta oda. /14. tárgyalási jegyzőkönyv 24. oldal/

Tárgyaláson tett vallomása későbbi részében (14. tárgyalási jegyzőkönyv 33. oldal) már azt ismeri el, hogy egyszer vagy kétszer ütötte meg a nagyapját, de csak pofon volt. Későbbiekben úgy folytatja, nem tudja, hogy ököllel vagy tenyérrel ütötte-e meg, nem emlékszik rá. Majd ismét azt mondja, azt tudom, hogy egy pofont adtam neki és lehet, hogy ettől megsérült.

A vádlott nyomozati előadásait, illetőleg a tárgyaláson tett azon előadását, hogy két alkalommal ütötte meg a nagyapját, támasztja alá, az ügyben kirendelt és tárgyaláson

meghallgatott igazságügyi orvosszakértő is. Mindkét szem körül minimum egy-egy erőbehatásnak kellett lenni, ami legalább két ütést feltételez. Nem helytálló azonban a vádlott azon előadása, hogy csak tenyérrel ütött, hiszen a szakértő a duzzanatok méretéből, elszíneződéséből legalább közepes vagy annál nagyobb erejű öklölésre következtet, így a legkevesebb két ütés legkevesebb két közepes vagy annál nagyobb erejű öklölést jelent. Mellette három kisebb sérülés is látható a fényképek alapján a sértett arcán, melyek horzsolásos jellegű sérülések, elcsúszó öklölés vagy beütődés következtében jöhettek létre. A szem körüli sérülések esetében - a sértett testtájékra és a sérülések mértékéből következtetett közepes vagy súlyos erejű öklölésekre figyelemmel - a nyolc napon túl gyógyuló sérülések létrejöttének a reális esélye is fennállt.

... vallomásában a vádlott nyomozati vallomásában előadottakat erősíti meg, a cselekmény idején kinn állt házának a teraszrészén, ami a sértett házrészétől mintegy 15-20 méter távolságra van (nyomozati iratok 401. oldal).

Mindkét házban van villany, égett a villany ...-nál és a vádlott nagybátyjáéknál is. Ennél a fénynél ... láthatta id. ... házának ajtaja előtt történeteket, és ugyancsak láthatta a vádlott is, hogy ki van kint ...éék házának teraszán (14-es tárgyalási jegyzőkönyv 30-31-es oldal).

... 2009. március 28. napján 17 óra 48 perckor megkezdett kihallgatásán (mely kihallgatás közvetlen az események után történt) az alábbiakat adta elő:

Kimentem a bejárati ajtónk előtti teraszra és azt láttam, hogy ifj. ... ökölrel veri édesapám fejét a bejárati ajtó előtt, közben pénzt követelt tőle majd meglökte édesapámat, aki ennek hatására elesett. Azt mondta közben édesapámnak, hogy adjon neki pénzt, mert különben összetör mindent. Erre édesapám azt válaszolta, hogy „most adtam oda délelőtt, már nincs belőle?!” Erre ifj. ... azt válaszolta, hogy „akkor is adjál 15.000.- forintot, mert összetörök mindent, megöllek benneteket!” Ekkor ő megkérdezte ...-t, hogy mit akar az édesapjától, mire azt válaszolta szó szerint, hogy „Gyilkolni akarok” és befelé ment, megragadta a bejárati ajtó jobb oldalán az előtérben, a falnak támasztott hosszúnyelű gallyazó baltát és bement az édesapja szobájába. Azt hallotta, hogy odabent ordít és zuhog, tör-zúz a vádlott. Láta, hogy édesapja feje erősen vérzik a szemöldöke felett a homlokán, és vér csurog le az arcára - ez utóbbit úgy pontosította a szeptember 30-i tárgyaláson, hogy noha sötét volt, de fel volt kapcsolva a villany, valamint be is ment hozzájuk az apja, és akkor látta sérüléseit /14. számú tárgyalási jegyzőkönyv 56. oldal/ - majd vallomását így folytatta a nyomozás során. „Megkérdeztem édesapámtól, hogy jól van-e, mire ő azt válaszolta, hogy nincs neki semmi baja.” Ezt követően bement a házba és visszafeküdt aludni /Nyomozati iratok 259. oldal./

... e cselekmények közvetett tanúja, őt szintén március 28-án este hallgatták ki. ...

előadása szerint ... /azaz .../ 1 óra körüli időben került elő eléggé ittas állapotban, egyből ment a nagyapjához és ott kiabálni kezdett vele, pénzt követelt tőle. Ő csak a kiabálásokat hallotta, de nem ment ki. A további dolgokról csak testvére beszámolójából tud, miszerint ... rászólt ...-ra, hogy miért bántja az öreget, mire ... azt válaszolta, hogy ma ölni fog és eközben bántalmazta nagyapját lakrésze bejáratánál és pénzt követelt tőle /nyomozati iratok 233. oldal/.

A vádlott védekezésével kapcsolatban a bíróság az alábbiakat kívánja kiemelni:

... a nyomozás során a rablás és a súlyos testi sértés cselekmények vonatkozásában tartalmát tekintve beismerő vallomást tett. Új történettel a tárgyaláson állt elő. Elmondása szerint a tárgyalás megkezdése előtt tudta meg nagybátyjaitól, hogy nagyapja időközben elhalálozott. Ez magyarázatul is szolgálhatna vallomása megváltoztatására, hiszen id. ... már nem cáfolhatja az általa elmondottakat, ámbar ezt életében a nyomozás során sem tette. Ugyanakkor nyomozati vallomásához képest ... más cselekmény, ... sérelmére elkövetett cselekmény kapcsán is változtatott vallomásán, így az, hogy a nagyszülő haláláról a vádlott közvetlenül az első tárgyalás előtt szerzett tudomást, még nem ad önmagában magyarázatot a vallomás megváltoztatására, az egyéb körülményeket is értékelési körbe kell vonni.

A bántalmazás tényét lényegében a vádlott tárgyaláson tett előadásában sem vitatta, amikor is először egy, majd két ütésről beszél. Vitatja azonban azt, hogy ez a bántalmazás a pénz átadása végett történt volna. Azt állítja, hogy kért pénzt a nagyapjától, adott is neki egy vagy két pofont, és elindult pénz nélkül. A sértett ekkor hívta vissza, és adta oda a 10.000.- forintot /14. számú tárgyalási jegyzőkönyv 24. és 33. oldal/

Id. ... a cselekmény idején nem volt ittas állapotban. Ezt állította róla ..., az egyéb érintettek, ... és ... sem cáfolták. Értelmezhetetlen és minden logikát nélkülöző magatartás lett volna a sértett részéről a vádlott visszahívása akkor, amikor éppen készült elhagyni már a házát, és már túl volt a bántalmazáson. Ebben a helyzetben id. ... részéről az volt a természetes magatartás, hogy arra törekedjen, hogy a vádlott minél előbb menjen el, s ha ezt úgy teszi, hogy a pénzt részére nem kellett átadni, az még szerencsésebb helyzet. Nem volt oka, hogy - a vádlotti előadás szerint - visszahívja az unokáját, azt a személyt, aki előzőleg őt bántalmazta, s most végre szabadulni tudna tőle.

Végül maga a vádlott cáfol rá, hogy az esemény ily módon történt volna. Azt mondja, hogy, amikor már nála volt a nagyapja pénze, és már az udvaron járt, előjött mindkét nagybátyja.

Hallotta, amint durván távozásra szólították fel, és azt is állította, hogy valamelyikük

fejbe vágta egy fadarabbal. A vádlott saját előadása szerint baltával ezután a nagyapja lakrészébe megy és ott összetöri a berendezést. Amennyiben a nagyapjától már megkapta a pénzt és távozni készült, mi oka lett volna arra, hogy a sértett berendezési tárgyait összetörje.

Megint másik előadása szerint a nagyapjával bent voltak a nagyapja házában, beszélgettek, majd megjelent a két nagybátyja, szidták a nagyapját, meg is akarták verni. Végül is a vádlott válasza szerint azért verte szét a nagyapja berendezését, hogy megijessze ezzel nagybátyjait.

Szintén az állapítható meg, hogy minden logikát nélkülöző magatartás lett volna a vádlott részéről, ha az előadása szerint támadólag fellépő ...-t és ...-t oly módon próbálja megállítani, hogy az általa megvédeni próbált id. ...berendezési tárgyait összetöri. Nem is értelmezhető, hogy ez a magatartás, hogy lett volna alkalmas annak megakadályozására, hogy a nagybátyjai „támadási szándékuktól” elálljanak. Itt inkább arról van szó, hogy a vádlott saját kitalált előadásaiba belekeveredve mindig az adott pillanatnak megfelelő választ próbált adni. Cáfolja a vádlott ezen állítását ..., aki az elkövetés idején a szomszédban lakó személy, amikor is a tárgyaláson elmondta, olyat nem hallott az öregtől, hogy ... vagy ... bántotta volna őt. A kapcsolatukról annyit tudott, hogy az apjukkal az ... és a ... túl jó viszonyban nem volt, bejárta hozzájuk az öreg, de egyikük sem bántotta őt /23. számú tárgyalási jegyzőkönyv 10. oldal/.

Az érintettek, ... és ... szintén cáfolták a vádlotti állítást, miszerint id. ...-t bántalmazták volna, illetőleg a vádbeli éjszakán arra készültek, hogy bántalmazzák. Azért sem valószínű, hogy a vádlott nagybátyjáék id. ...-ra támadtak volna a vádlott jelenlétében, mert félték a vádlottól. ... erről így beszélt a nyomozás során: „Tört zúzott apámnál, amit jól hallottunk, de tudtuk, hogy ittas, ezért nem próbáltuk meg leállítani. Amikor ittas, akkor nagyon agresszív.

Az elmondottak miatt nagyon félek ...-tól, félek, ha kiengedik fenyegetését beváltja. Kérem, hogy sem engem, sem családom egyetlen tagját se szembesítsék ..., mivel tartunk a haragjától.” /nyomozati iratok 245. oldal/

Ügyész kérdésére a tárgyaláson ... pedig ezt válaszolta: „Én nem szoktam verekedni. Meg sem próbáltam az apám védelmére kelni, bementem lefeküdni.”/14. számú tárgyalási jegyzőkönyv 51. oldal/

A sértettek tehát félték a vádlottól, idegen volt természetüktől, hogy verekedjenek, vagy a vádlottal megmérkőzzenek. ... később a tárgyaláson ugyan már azt mondta eddigi vallomásaival ellentétben, hogy nem fél a vádlottól, de azt abban a szöveggörnyezetben teszi, amikor arról is nyilatkozik, hogy már megbocsátott neki, szent a béke közöttük.

A vádlott maga is tisztában volt azzal, hogy nagybátyjai tartanak tőle, mivel a július 9-i kihallgatásán ezt mondta: „azon az estén ...-ék nem mertek közel jönni hozzám, ...

még a házból sem mert kinézni. Egyedül .. volt az, aki mert szólni azért, hogy ne bántsam nagyapámat. Nevezettek mindig is tartottak tőlem.” /nyomozati iratok 415. oldal/

Így tehát az egyébként is minden logikát nélkülöző azon vádlotti nyilatkozat, hogy a sértett berendezési tárgyai összetörésének oka a nagyapja nagybátyjaitól való megvédése volt, nem helytálló. Ebből pedig következik az is, hogy nyilván nem akkor lépett ki a teraszra ..., amikor a vádlott már pénzzel a zsebében a házból elfelé tartott, hiszen akkor nem lett volna oka a vádlottnak a nagybátyjához visszamenni és a berendezést baltával szétverni. Erre csak az a magyarázat adható, hogy az ... által látott bántalmazás során id. ...még nem teljesítette unokája kérését a bántalmazás ellenére sem, így az, hogy nagyobb nyomatékot adjon akaratának, még a berendezési tárgyakat is összetörte. Ezután kerülhetett csak hozzá ... a pénz.

Az utolsó tárgyaláson a vádlott ismét arra az álláspontra helyezkedett védői kérdésre, hogy nagyapját nem bántotta, nem ütötte meg, és a pénzt is önként adta oda. A vallomás megváltoztatására magyarázatot nem tudott adni, csak annyit válaszolt a tanács elnökének kérdésére, ami valójában nem is a kérdésre vonatkozott, hogy akkor már nálam volt a pénz. /23. tárgyalási jegyzőkönyv 13. oldal/.

Ugyanezen tárgyaláson egy újabb verzióval is előállt, miszerint már nála volt a pénz, akkor ütötte meg. Ennek az előadásnak semmi értelme nincs, hogy a vádlott a nagyapját a pénz átadása után megüsse, mert itt inkább köszönetet kellett volna mondania. Ez a kijelentés egyébként a vádlott korábbi előadásainak is ellent mond.

Szintén ... támadó magatartására és támadó helyzetben lévő fölényére utal ... nyomozati és tárgyalás során tett vallomása. ... szerint ugyan éjjel mindhárman, ..., ... és ...vádlott is a házuk körül volt, de ... ezt tagadta, hogy ott járt volna és ... sem hallotta a hangját. Abból következtetett arra, hogy lihegést hallott, ami lehet más személy lihegése is, valamint ... tett egy olyan kijelentést, hogy „engem gyerek ne bántsál, mert én nem bántottalak téged”. Ahhoz, hogy ez a kijelentés elhangozzon, nem kell szükségszerűen ...-nak is a közelben lenni. A tárgyaláson már a sértettekkel egyezően nyilatkozik arról, hogy nem egyidejűleg, hanem mintegy 10 perc eltéréssel előbb ..., majd ... érkezett hozzájuk, és kért segítséget. ... akkor azt is elmondta, hogy id. ...-ból folyik a vér, de ezt nem hitték el. Ha a sértettek menekülnek, akkor nyilván nem helytálló a vádlotti állítás, miszerint ők voltak azok, akik támadólag léptek fel, továbbá az az állítás sem helytálló, hogy ... és ... támadt volna id. ...-ra, mert ebben az esetben nem ők kérnek id. ... részére segítséget, valamint ...-tól nem hangzik el az előbb említett kijelentés.

...-t a cselekményt követő napon, amikor kihallgatta a nyomozó hatóság megnyilatkoztatták arról, hogy mit mondott el neki az édesapja: „Reggel, mikor fel keltünk, akkor láttam, hogy édesapám is nagyon meg van verve, és mondtam neki is, hogy maradjon itthon, ne menjen sehová, de ő hajthatatlan volt, elment Vácra

kukázni. Szerintem ő is látta az én fejem, de nem szólt semmit. Ekkor még annyit mondott az édesapám nekem, hogy nagyon megverte őt ... az éjjel, és utána elvett tőle 10.000.- forintot.” /nyomozati iratok 235. oldal/

Id. ...a bírósági tárgyalás időpontjában elhalálozott, erre figyelemmel a Be. 296. § /1/ bekezdés a/ pontja alapján a nyomozás során tett vallomása felolvasható. A nyomozati anyag 211. oldalán kezdődik a sértett első nyomozati kihallgatásáról készült jegyzőkönyv, amit a ...-i Rendőrkapitányság a sértett lakóhelyén, az elkövetést követő napon 2009. március 28-án rögzített. A tanúkihallgatásról készült jegyzőkönyv csak másolat, annak eredeti, sértett által aláírt példánya a nyomozati iratok között nem található fel, így a bíróságnak nincs módja a másolatot az eredetivel egybevetni, így az abban foglaltakat bizonyítékként sem értékelheti.

A Nógrád Megyei Rendőr-főkapitányság is kihallgatta folytatólagosan 2009. május 7-én id. ...-t. Nevezett unokája ellen volt folyamatban a büntetőeljárás, így a Btk. 137. § 6. pontja alapján hozzátartozónak minősült. A Be. 82. § /1/ bekezdés a/ pontja értelmében a tanúvallomást megtagadhatja a terhelt hozzátartozója. A tanú vallomása elején ismételten kijelenti, hogy ifj. ... ügyében él törvény adta jogával, s az ügyre vonatkozóan nem tesz vallomást és ezen elhatározását a későbbiekben sem fogja megváltoztatni. Ennek ellenére három rövid bekezdésen keresztül még annyit elmond, hogy ... soha nem okozott neki sérülést, tőle semmit nem vett el a kérdéses napon, bántalmazás nélkül adta át kérésére a 10.000.- forint készpénzt. Elmondja, hogy a fiai sérelmére elkövetett cselekményről nem tud nyilatkozni.

Ha a tanú él mentességi jogával és a vallomástételt megtagadja, ahogy ezt id. ... is tette, a továbbiakban hozzá kérdést nem lehet intézni és vallomást nem tesz.

Természetesen nem zárható el attól a jogtól, hogy a későbbiekben meggondolja magát és vallomást tegyen a már hivatkozott szakasz hely b/ pontja alapján, az úgynevezett relatív mentességi jogát szem előtt tartva, de ebben az esetben teljes körű vallomást kell tennie, legfeljebb azon kérdésekkel kapcsolatban, ahol hozzátartozóját bűncselekmény elkövetésével vádolná, a vallomástételt továbbra is megtagadhatja.

Nem illeti meg a tanút ebben az esetben sem az a jog, ami adott esetben a gyanúsítottat, hogy ő döntse el, hogy mi az, amiről akar beszélni, és nem tehet olyan nyilatkozatot, ha vallomást kívánt tenni, mint amit id. ...tett - mintegy abszolút mentességi jogához visszakanyarodva -, hogy az ügyre vonatkozóan mást nem mond és egyéb nyomozati cselekményen sem kíván megjelenni és közreműködni. A tanú vallomásában unokáját egyébként sem vádolta bűncselekmény elkövetésével, így annál inkább amennyiben a vallomástétel mellett dönt, teljes körű, mindenre kiterjedő vallomást kellett volna tennie.

Jelenleg már nem dönthető el - a tanú erről már nem nyilatkoztatható meg, a jegyzőkönyv pedig ennek eldöntésére alkalmatlan -, hogy mi volt a tanú tényleges

szándéka a mentességi jogot illetően, így a bíróság álláspontja szerint a tanú jegyzőkönyve addig vehető figyelembe, amíg a nyomozó hatóság azt a Be. szabályainak megfelelően rögzítette, nevezetesen míg a tanú nyilatkozott arról, hogy él mentességi jogával. Nem vehető figyelembe a tanúvallomás azért sem, mivel ellentétes a Be. 82. § /2/ bekezdésben foglalt rendelkezésekkel.

A jegyzőkönyv nem tartalmazza a mentességi okokra és a jogaira történt figyelmeztetést, és mivel az első kihallgatási jegyzőkönyv bizonyítékok köréből történő kirekesztése miatt nem állapítható meg, hogy a Be. szerint megkívánt figyelmeztetés legalább az első kihallgatás előtt megtörtént, a tanú vallomása bizonyítási eszközként ez okból sem vehető figyelembe.

Külön érdekessége a jegyzőkönyvnek, hogy abból a lap alján ismeretlen okból egy több centiméteres sáv hiányzik.

...-t, aki a szemlejegyzőkönyv szerint mintegy 150 méterre lakott a sértettek szomszédságában, a megyei főkapitányság a cselekmény felfedezése napján, 2009. március 28-án hallgatta ki lakását. E kihallgatásról másolatban áll rendelkezésre jegyzőkönyv, az eredeti, tanú által is aláírt jegyzőkönyvet a nyomozó hatóság az ügyészi megkeresésre sem tudta előadni, így ugyanolyan okból, mint ahogy ezt a bíróság id. ...esetében tette, mivel a másolat az eredetivel nem vethető össze, s a tárgyaláson ... e jegyzőkönyv tartalmát folyamatosan vitatta, a bíróság a tanúnak csak a tárgyaláson elmondott vallomását értékeli. A tanú a tárgyaláson védelmébe vette a vádlottat. Elmondta, hogy id. ...nagyon szerette az unokáját. Veszekedések voltak, de még senkit nem ölt meg az a gyerek. Ha mindenki rúg egyet rajta, akkor hová kerül, neki még nem volt ilyen esete. Arra kérte a bíróságot, hogy mérlegeljék, hogy fiatal még, elesett gyerek, megbánta tetteit, segítsenek rajta.

Vallomásában azt próbálta a bíróság előtt bizonyítani, hogy id. ... sérüléseit nem a vádlott okozta, hanem létráról esett le. Elmondta, hogy ezekben a napokban id. ... valamit tett az ablakba és létrát tett oda. Őt kérte meg, hogy menjen fel, de ő mondta, hogy szédül. Ekkor id. ... ment fel a létrára és lezuhant, orrán, száján dőlt a vér, mint a patak. Ez még az eset előtti napon volt.

A tanú, ahogy igyekezett bizonygatni, hogy id. ...a létráról leesve szerezte sérüléseit, megfeledezett arról, hogy ezen kijelentései előtt nem sokkal maga tett olyan nyilatkozatot a tanács elnökének kérdésére, miután a sértett sérüléseiről készült fényképeket is megtekintette, hogy a cselekmény éjszakája utáni napon id. ...-t látta az udvaron, de nem látott rajta semmi különös jelet, nem vette akkor észre, hogy így nézett volna ki, ahogy a fényképeken, akkor amikor átmentek hozzá.

Nyilvánvalóan, ha előző nap leesik a létrán és sérülések vannak rajta, akkor ezek a cselekmény utáni napon látszódnak. A tanú szerint ugyanakkor ő nem látott sérülést id. ...-on, holott a sérülések bizonyítottan rajta voltak, ez jól látszik a helyszíni szemle mellékletének fényképein, a nyomozati iratok 129. és 131. oldalán, és igen

szembetűnőek is voltak.

Mindebből tehát megállapítható, hogy ... valótlan állított, amikor a vádlott mentő tanújaként id. ... sérüléseire próbált magyarázatot adni. Helytálló ezen bírósági megállapítás azért is mert ... és ... is állították, hogy ezen sérülések előző nap még nem voltak a sértetten, továbbá a nyomozás során a vádlott is elismerte, hogy a fényképen lévő sérüléseket ő okozta nagyapjának, továbbá az orvosszakértő is tanács elnökének kérdésére kijelentette, hogy az ilyen típusú sérülések jellegzetesen ököl ütésre utalnak, a létráról való leesés ezeknek a sérüléseknek a keletkezése szempontjából nem jön szóba, nem hámhorzsolásos, nem repesztett jellegű sérülések voltak, hanem kifejezetten zúzódásos és kifejezetten a védett, mélyen ülő szemgödör területében jöttek létre /14. tárgyalási jegyzőkönyv 117. oldal/.

Védekezésében hivatkozott a vádlott arra is, amikor a nyomozati és tárgyalás során tett vallomása közötti ellentmondásokra rákérdeztek, hogy a nyomozati jegyzőkönyveket nem olvasta el. A megyei bíróság ezzel kapcsolatban csak megjegyzi, hogy a vádlottat megilleti a jegyzőkönyv elolvasásának a joga, de jogában áll azt is megtenni, hogy elolvasás nélkül azt aláírja. Mindez azonban nem változtat azon, hogy aláírásával azt ismerje el, hogy a jegyzőkönyvben foglaltakkal egyetért, azok tőle hangzottak el. Hivatkozott a vádlott arra is, hogy amikor első alkalommal kihallgatták, akkor még ittas állapotban volt. A vádlottat 9 óra 35 perckor vette őrizetbe a nyomozó hatóság. 14 óra 10 perckor a véralkohol koncentrációja 1,74 ezrelék volt. A jegyzőkönyv szerint a vádlott által sem vitatottan első kihallgatására 20 óra 59 perckor került sor. Ezen adatokból az igazságügyi orvosszakértő megállapította, hogy további 7 óra telt el, így már mindenképpen 1 ezrelék alatti véralkohol szint állapítható meg, ami legfeljebb enyhe fokú alkoholos befolyásoltság szintjét érné el. Azt, hogy esetlegesen ezt az értéke a vádlott magasabbnak érzi, ehhez hozzájárulhat az egész éjszaka nem alvás, a nagyfokú italfogyasztás utáni másnaposság.

Az igazságügyi elmeorvos szakértő ezt annyiban egészítette ki, hogy enyhe fokú alkoholos befolyásoltság állapotában az alkoholnak már nincs szerepe abban, hogy ténylegesen az ő igazmondása vagy szavahihetősége érintett legyen. Akkor ő az alkoholtól függetlenül szavahihető volt /14. tárgyalási jegyzőkönyv 122. oldal/.

Ugyancsak több alkalommal hivatkozott a tanács elnöke kérdése kapcsán a vádlott arra, hogy eltérő vallomásokat azért tette, mert a nyomozás során félt. Nem első alkalommal hallgatták ki rendőrségen, több alkalommal elítélték már, így volt bizonyos rutinja a kihallgatások során. Nem állított a vádlott olyat, hogy őt bántalmazták volna, pusztán egy félelemérzetre hivatkozott /14. tárgyalási jegyzőkönyv 24., 25. oldal/.

Egy alkalommal állította azt a vádlott, hogy amit mondott, nem foglalták jegyzőkönyvbe, nevezetesen, hogy ... is kijött a házból, amikor a nagyapjával

összeszólalkozása volt, valamint azt nem írták jegyzőkönyvbe, hogy együtt italozott ...-vel. Ugyanezen a tárgyaláson, de időben később pedig már azt állítja, hogy azt nem mondta, hogy nem az van leírva, amit ő mondott, csak azért vannak ezek benne, mert félt /14. tárgyalási jegyzőkönyv 29. és 37. oldal/.

Ezek szerint a rendőrségi vallomásában az szerepel, amit mondott, vagyis, hogy ... a házból sem mert kimenni. Az viszont már nem értelmezhető, hogy ha félt is, miért ne merte volna azt mondani, hogy ... is kint volt, ha ez így történt. Nyilván ezt azért nem így mondat, mert nem így történt, ezt igazolta ... és ... vallomása is. Azt, hogy mikért nem állapítható meg, hogy a vádbeli napon ... és a vádlott együtt italozott, a bíróság ítélete korábbi részében már kifejtette.

További ellentmondás a vádlott védekezésében, hogy a szeptember 30-i tárgyaláson /jegyzőkönyv 17. oldal/ védői kérdésre úgy nyilatkozott, hogy azt a vallomását tartom fenn, amit itt a bíróság előtt elmondtam, addig az október 29-i tárgyaláson /23. tárgyalási jegyzőkönyv 11. oldal/ tanács elnökének kérdésére, hogy mi az oka a többféle előadásnak, azt válaszolta, hogy ahogy józanodott, akkor jobban emlékezett a történetekre. Amikor bevonult a bv-be, akkor még emlékezett rá, most már kevésbé, csak foltokban.

Mindezeket összegezve tehát megállapítható, hogy a vádlottat nem érte olyan hatás a nyomozás során, ami miatt bármelyik vallomását, esetlegesen vallomásának egy részét ne lehetne figyelembe venni. Első vallomása megtételekor sem olyan mértékű alkoholos állapotban volt, amely tudati állapotára oly módon kihatott, hogy az akadályozta volna vallomása megtételében. Jogában áll a vallomását nem elolvasni, ennek következményét a vádlottnak kell vállalni. Önmagában az, hogy fél, de arra nincs semmi adat, hogy ezt a nyomozó hatóság bármilyen fellépése, pressziója váltja ki, nem vezethet arra a megállapításra, hogy ez oka volt annak, hogy valótlan vallomást tegyen, és nyomozati vallomását emiatt nem lehetne elfogadni, különös figyelemmel arra is, hogy ez egybevág az eljárás egyéb - fent már részletezett - adataival.

A vádlott az eljárás során nem vitatta, hogy a jegyzőkönyvbe az került, amit ő elmondott, csak ismét a félelemre hivatkozik, de félelemből sem lehetett kitalálni olyan dolgokat, a bántalmazás módját, körülményeit - és ez a későbbiek során ... és ... bántalmazására is igaz -, amit az eljárás egyéb adatai, a tanúk vallomása, a szemle és a szakértői vélemények is alátámasztanak.

A bíróság álláspontja szerint ... vádlott őszintén nyilatkozott akkor, amikor úgy ítélte meg, hogy a cselekmény után a kijózanodási időszakban emlékezett leginkább az eseményekre, hiszen természetes dolog, hogy az idő előrehaladtával az emlékek megkopnak.

A bizonyítékok fenti módon történő mérlegelése során állapította meg a megyei bíróság az ítéleti tényállást a vádlott által id. ...sérelmére elkövetett bűncselekmények vonatkozásában oly módon, hogy a tényállás megállapításánál a vádlott nyomozás során tett vallomását fogadta el, a tárgyaláson előadottakkal szemben. Ez a vallomás cseng egybe ... vallomásával, ... sértettől szerzett közvetett ismereteivel, ... tanú által elmondottakkal, és az orvosszakértő által írásbeli véleményében megfogalmazottakkal és tárgyaláson előadottakkal.

-...-...-

... és ... sérelmére elkövetett cselekményekben a tárgyalás kezdetén a vádlott bűnösnek érezte magát, de aztán vallomását a nyomozás során elmondottakhoz képest ismét több ponton módosítja.

A vádlott azon cselekményét, hogy ...-ra és ...-re rátámadt azzal indokolt a tárgyaláson, hogy amikor a nagyapjával hangoskodott, a nagybátyjai előjöttek, a kettő közül az udvaron valaki fejbe vágta egy fadarabbal. Ekkor kapta fel a baltát, majd bement hozzájuk, hogy kérdőre vonja őket, hogy melyikük és miért vágta fejbe.

Ilyen sértetti magatartásról már beszélt a vádlott első, nyomozati kihallgatása alkalmával is, amikor is saját előadása szerint ... nagybátyja kijött az első lakrészből, felelősségre vonta, hogy miért bántja a nagyapját. Ezután érezte, hogy valami eltalálja a fején, de azt nem tudta pontosan megmondani, hogy mi az, beütötte-e valamibe a fejét vagy valamit hozzádobtak, és azt sem tudta megmondani, hogy a tárgyat ... vagy ... dobta feléje. Elmondja azt is, hogy sok gyümölcsfa is van az udvaron, de nem tartja valószínűnek, hogy neki ment volna valamelyiknek /nyomozati iratok 395. oldal/. Az április 16-i kihallgatáson, nyomozati iratok 403. oldalán a vádlott szintén arról beszél, hogy nagyapja megverését követően úgy érezte, hogy kint az udvaron valami megütötte a fejét. A sötét miatt nem látta, hogy mi történt pontosan, részeg is volt, ezért csak arra tudott gondolni, hogy vagy ... vagy ... ütötte meg a fejét, ezért ment át hozzájuk.

Másik vallomásában, 2009. július 9-én pedig már nem beszél a fával történő megdobásról, hanem csak annyit mond, hogy „dühös voltam, ezért támadtam a rokonaimra, ezért ütöttem a baltával ... és ... felé. Annyira mérges voltam. Sem nagyapám..., sem ...-ék nem tehettek arról, hogy ilyen indulatos lettem, nem tudom, hogy miért keltem úgy ki magamból. Nagyon bánom, amit tettem és nagyon szégyellem is magam.” /nyomozati iratok 415. oldal/

A bíróság beszerezte a vádlott fogdába kerülésekor kiállított orvosi dokumentációt. Március 28-án az őt megvizsgáló orvos fogdában elhelyezhetőnek tartotta, azzal a megjegyzéssel, hogy rajta külsérelmi nyom nincs. Egy nappal későbbi dátummal,

március 29-ről van egy nyilatkozat a fogdai iratok között, miszerint a vádlott kijelenti, hogy rajta lévő külsérelmi nyomok még a rendőri intézkedés, azaz 2009. március 29. napjának /valószínűleg helyesen március 28/ 9 óra 35 perc előtt keletkeztek rajta. A vádlott arra nem tudott magyarázatot adni, hogy az őt vizsgáló orvos március 28-án hogy nem talált rajta sérülést, elmondása szerint erre alkoholos állapota miatt nem emlékszik. Amikor az orvosi dokumentációt kiállították róla, még Rétságán volt előállítva, majd 29-én hajnali ½ 3 - 3 óra körül került át a salgótarjáni fogdába, ahol a fejsérülését észrevették, és akkor írták vele az előbb idézett nyilatkozatot /iratok között 18. alszámon/.

Ezen iratok alapján annyi állapítható meg, hogy a vádlott fején a salgótarjáni fogdába 2009. március 29-én történő hajnali befogadásakor volt valamilyen sérülés, de annak pontos elhelyezkedése, leírása nem áll rendelkezésre.

... végig tagadta, hogy ...-t bántalmazta volna. Még az apja védelmére sem mert kelni, ahogy ezt ügyészi kérdésre elmondta: „én nem szoktam verekedni. Meg sem próbáltam az apám védelmére kelni, bementem lefeküdni.”/14. tárgyalási jegyzőkönyv 51. oldal/

... is tagadta a bántalmazás tényét, sőt még előadása szerint, a teraszra sem ment ki. Ezt a vádlott is így adta elő a nyomozás során, valamint azt is elismerte, hogy tartottak tőle nagybátyjai, amikor is a nyomozati iratok 415. oldalán azt mondja: ”azon az estén ...ék nem mertek közel jönni hozzám, ... még a házból sem mert kinézni.”... nevezettek mindig is tartottak tőlem.”

Ha pedig ... és ... tart a vádlottól, kicsi a valószínűsége, hogy szembe mer szállni vele. Mindezekből csak az állapítható meg, hogy ...-on az éjszaka folyamán nagy valószínűséggel keletkezett a fején valamilyen sérülés, de az nem volt tisztázható, hogy azt ..., egy gally, vagy esetleg valami más okozta.

Ha még azt is állapította volna meg a bíróság, hogy id. ...bántalmazása közben őt egy fával ... megdobta, akkor sem ez volt az a mozzanat, amitől a vádlott indulatba jött, és erőszakosan lépett fel. Már ezt megelőzően, mielőtt ... a hangoskodásra a teraszra kilépett volna, a vádlott fennhangon pénzt követelt nagyapjától, őt bántalmazta, öléssel fenyegetőzött, majd ... felhívása után veszi magához a baltát és azzal bemegy a nagyapja lakrészét, ahol tör-zúz. Miután pedig befejezte tettét - a feltételezett fejbédobástól mintegy 10 perc elteltével - ment csak át a nagybátyjáiékhöz.

Azt, hogy a vádlott tevékenysége során a sorrend a fent leírtak szerint volt, bizonyítja ... vallomása, miszerint miután ő kiment a teraszra és kérdőre vonta ...-t és az erre válaszolt, megragadta a bejárati ajtó jobb oldalán az előtérbe a falnak támasztott hosszú nyelű gallyazó baltát és bement az édesapja szobájába. Hallotta, hogy odabent ordít és zuhog, tör-zúz. ... úgy 10 perc elteltével baltával a kezében rontott be hozzájuk. /nyomozati iratok 259. oldal/. De ezt az előadást támasztja alá a vádlottnak május 25-i kihallgatása is, miszerint „mégemben indulattal, válogatás nélkül össze-

viszra törtem nála /mármint a nagyapjánál/ mindent, miután őt megvertem.” /nyomozati iratok 407. oldal/. A nagybátyjáék bántalmazására csak ezt követően került sor. elmondása szerint is mintegy 10 perc telt el aközött, hogy ... bejött, lefeküdt, majd a vádlott is megjelent a konyhában /nyomozati iratok 233. oldal/.

A vádlott tehát miután nagyapjánál tört-zúzott, mintegy 10 perc elteltével rontott be baltával a kezében a háznak azon konyha részébe, ahol ... és ... aludt. A sértettek ágya „V” alakban helyezkedik el, ahogy a helyszíni szemle fényképfelvételein is látható, oly módon, hogy ... feje felé volt ... lába. A tárgyaláson ... tanú, aki járt már ott, amikor ... és ... az ágyban feküdt, valamint a vádlott nyilatkozott erről /23. számú tárgyalási jegyzőkönyv 9. oldal/.

Megválaszolandó kérdés volt, hogy amikor a vádlott belépett a konyhába, ott égett-e a villany, illetőleg azt ki és mikor kapcsolta fel. Ennek azért van jelentősége, mert ebből lehet következtetni arra, hogy ki mit láthatott.

... vallomása szerint égett a villany, amikor ő bement. /14. tárgyalási jegyzőkönyv 30. oldal/.

... vallomása szerint a házban sötét volt, amikor a vádlott felé sújtott, fény sem szűrődött be, teljes sötétség volt. A villanyt ő maga kapcsolta fel, amikor szaladt ki a házból. A kapcsoló az ajtó mellett van.

... sértett volt az egyetlen, akit a nyomozás során is megnyilatkoztattak arról, hogy a cselekmény égő lámpa mellett történt-e. A cselekményt követő napon, március 28-án ... ezt mondja: „ahogy bejött ..., nem sokára, kb. 10 perc után hirtelen berontott a mi lakrészünkbe ... és felkapcsolta a lámpát”.

Június 30-i kihallgatásán pedig erről így beszél: „pár perc elteltével - max. 10 perc - jött át hozzánk ifj. ..., ahol a házba lépve felkapcsolta a villanyt” /nyomozati iratok 233. és 243. oldal/.

A cselekmény éjszaka fél 1 körüli időpontban történt, ekkor az emberek általában már alszanak, ezt rendszerint lekapcsolt lámpa mellett teszik.

Nyomozati vallomása szerint már ... és testvére, ... is az ágyban feküdt, amikor a vádlott berontott hozzájuk. ... is úgy mondja el a nyomozás során, hogy miután rászólt ...-ra, bement a házba és visszafeküdt.

Mindkettőjük elmondása szerint kb. 10 perc telhetett el ...érkezéséig attól számítva, hogy ... bement és lefeküdt. Szintén arra utal, a sértettek már feküdtek, ... rendőri adatgyűjtés során tett nyilatkozata is a nyomozati iratok 197. oldalán, miszerint 2009. március 27-ről 28-ra virradó éjszaka ¼ 1 óra tájban családi házuknál „kisgatyában” megjelent A sértett tehát már lefekvéshez volt „öltözve” és mivel 10 perc is eltelt a vádlott megérkezéséig, ez idő alatt nyilván a villanyt lekapcsolták. Ez már csak azért is valószínű, mert így kevésbé vonták magukra a vádlott figyelmét. Lényegében mindenki el tudta mondani, hogy mi történt bent a konyhában, ami arra utal, hogy azt

látta is, ... látta, hogy a vádlott felé sújt, ezt ... is látta, valamint azt is, hogy visszakézből üt felé a vádlott. ... bántalmazását is látja, ... is látja a sértetteket. Ha még az meg is lenne állapítható, hogy a balta sújtásakor ösztönösen elkapja a fejét, ahhoz már mindenképpen fény kellett, hogy testvére ágy melletti bántalmazását is lássa. Ez pedig akkor valószínűbb, ha a villany végig égett és nem úgy történik, hogy menekülés közben az ajtó melletti kapcsolóval ... felkapcsolja a villanyt. Amikor menekül kifelé a házból kinek, miért, milyen megfontolásból kapcsolta volna fel a villanyt.

Mindezen érvekre figyelemmel, valamint arra is figyelemmel, hogy ... közvetlenül az események után nyilatkozik, a bíróság a tényállást evonatkozásban az ő vallomása alapján állapította meg, miszerint a konyharészbe lépve a villanyt a vádlott kapcsolta fel. A logikus gondolkodás szabályai szerint is ez a legvalószínűbb, aki aludni akar, azt sötétben teszi, aki belép a sötét helyiségbe, hogy lásson, villanyt gyújt.

A nyomozás során nem volt abban ellentmondás ... vádlott, ... sértett és ... tanú között, hogy az ... sérelmére miként történt meg a bűncselekmény. ... nyomozati vallomása szerint a vádlott már édesapja bántalmazása közben fenyegetőzött, hogy összetör mindent, megöl mindenkit, lényegében arra a helyzetre értve, ha nem kap pénzt. Az általa feltett kérdésre, miszerint mit akar az édesapjától, azt válaszolta: „gyilkolni akarok”. Ezután az apja lakrészében tört-zúzott. Amikor a konyharészbe hozzájuk belépett, az alábbi kijelentést tette: ”Most megöllek titeket, azért váglak fejbe a baltával, hogy ne szenvedj, a temetőbe fogtok kerülni!” és egyből sújtott felé a balta élével. Elrántotta a fejét, így a balta a feje alatt lévő párna közepét vágta át. ... nyomozati vallomása szerint a vádlott hirtelen rontott be a lakrészükbe, felkapcsolta a lámpát. Ekkor vette észre, hogy a kezében egy balta van. A baltát két kézzel fogta és sújtásra emelte, közben pedig azt kiabálta, hogy „Meghaltok mind a ketten, temetőbe fogtok kerülni!” és szinte azonnal lesújtott a balta élével a ... feje irányába, aki az ágyban feküdt. Szerencsére ... elrántotta a fejét, így ... csak a párnára sújtott rá.”/nyomozati iratok 233 oldal/.

Folytatólagos kihallgatásakor pedig erről így beszél: „pár perc elteltével - max. 10 perc - jött át hozzánk ifj. ..., ahol a házba lépve felkapcsolta a villanyt, majd ezután a bal kézre lévő ágyhoz lépett és nyomban az ágyban fekvő ... feje felé ütött a kezében lévő baltával. A baltát két kézzel fogta, mint amikor fát vág az ember, és a feje felől indította az ütést, nagy erővel, ahogy én láttam” /nyomozati iratok 243. oldal/.

A vádlott első kihallgatásakor a fentieket így mondja el:”... megragadtam az udvaron az egyik fának támasztott gallyazó baltát, és berohantam vele a két nagybátyám lakrészébe. Nagyon ideges lettem, és egy kicsit ittas is voltam. Arra nem emlékszem, hogy milyen szavakat használtam, de azt tudom, hogy folyamatosan kiabáltam. Bent a konyhában odaléptem ... ágyához, aki azon feküdt, és a baltát két kézzel fogva, annak élével a feje fejé sújtottam és az volt a célom, hogy fejen is ütöm őt. Abban a pillanatban eltalálom őt, nem érdekelt volna az, hogy meghal, de utólag biztos

megbántam volna. ... nagybátyám félrerántotta a fejét és így a balta a párnába állt bele.”

Április 16-i kihallgatásán megismétli a fentiek lényegi részét „Annyira indulatos lettem, hogy nem érdekelték a következmények, így csak a szerencsének köszönhető, hogy nem öltem meg senkit. Hirtelen haragomban az ágyában fekvő ... feje irányába ütöttem a baltával és ha ő nem kapja el a fejét, akkor én őt biztosan megölöm. ...Emlékszem, hogy olyanokat mondtam baltával a kezemben, hogy most meghaltok, megöllek titeket, meg hogy a temetőbe fogtok kerülni. Annyira mérges voltam, hogy nem mérlegeltem a dolgokat, egyszerűen nem érdekelték a következmények, igazából azonban nem akartam megölni őket, csak rájuk akartam ijeszteni.”

Június 11-i kihallgatásakor elismeri, hogy indulatosan olyakat mondott ...-nak és ...-nek, hogy meghaltok mind a ketten, a temetőbe fogtok kerülni, meg hogy megöllek titeket és hasonlókat, de ezeket a kijelentéseket nem gondolta komolyan, nem akarta megölni, csak rá akart ijeszteni a rokonaira.

Július 9-i kihallgatásakor bemutatják a vádlottnak a párnát, amin a vágási nyom van, amiről azt mondja, hogy ez a nagyapja tulajdona és ebbe vágott bele a kérdéses éjszakán. Ezen a párnán feküdt ..., aki ha nem rántja el a fejét, akkor őt a baltával biztosan eltalálja, és akkor ő ott marad.

A nyomszakértő megvizsgálta a baltát, mint elkövetési eszközt, és az ... által használt párnát illetve párnahuzatot. A balta 92 cm nyélhosszúságú és 150 mm az élhosszúsága /a vádlott sem vitatta, hogy ez a balta volt az elkövetés eszköze, /nyomozati iratok 403. oldal, illetve 14. tárgyalási jegyzőkönyv 32. oldal/.

A párnahuzat méretei 95 x 70 cm, aminek a bal oldali illesztő varrásától 50 cm-re, az alsó illesztő varrásától felfelé 30 cm-re egy „L” alakban induló cikk-cakk alakban folytatódó, 40-42 mm hosszúságú anyagfolytonosság megszakadás látható. A szálak szakadtak, metszett jellegűek, különböző hosszúságban megnyúltak. E sérülés mellett jobbra lefelé egy „L” alakú 10 x 8 mm méretű, szakadt szálakkal rendelkező anyagfolytonosság megszakadás található. A huzat alatt a párna anyaga nem sérült meg. Megállapította a szakértő, hogy az anyagfolytonosság megszakadás nem rendeltetésszerű használat következtében jött létre. A kisebb, a jobb oldali „L” alakban szakadt, a bal oldali nagyobb sérülés nem egyenes vonalú, metszett, roncsolt szálú sérülés. A sérülések nem hordozzák a létrehozó eszköz külső jegyeit, mivel a nyomképződés egy puha rugalmas feltámasztású környezetben jött létre. A vizsgálat tárgyát képező balta alkalmas a sérülések létrehozására, nem kizárt, hogy azzal hozták létre. A szakértő a sérülés jellegéből eredően kizárta, hogy ezek a sérülések anyagelöregedés következtében jöttek volna létre. Hegyes tárggyal történő érintkezéskor az „L” alakú sérülés abból adódik, hogy a szövése ezeknek az anyagoknak általában 90 fokos eltérésben merőlegesek egymásra. Amikor átlós irányú erőbehatás éri, abban a pillanatban két irányban kezd elszakadni.

A sérülések azonban nem hordozzák a nyomképző eszköz morfológiai tulajdonságait. A sérülésből nem lehet leképezni a nyomképző eszköz hosszúságát, szélességét. Ezért nem határozható meg, hogy ténylegesen a lefoglalt eszközzel hozták létre. Annyit lehet biztosan megállapítani, hogy valamilyen hegygel bíró tárgytól származó, szakadásos jellegű sérülésről van szó. Az sem állapítható meg egyértelműen, hogy az erőmechanizmus behatása a tárgyra merőlegesen elhelyezkedő, sújtó mozdulat volt-e, vagy inkább egy visszafelé húzó mozdulat.

Azt viszont ki tudta zárni a szakértő, hogy az eszköznek a fa része ezt a sérülést nem okozhatta. A balta két vége hegyes szögben végződik, s ez egy pontban már meg tudja fogni úgy az anyagot, hogy kiszakítson belőle egy kis részt, majd tovább halad, akkor metszi a szálakat. Ugyanígy alkalmas a foka is a fenti sérülés létrehozására. A nyomból az ütés erejére sem tudott a szakértő következtetni. Az ütés puha felületet ért, csak a huzat sérült, alatta a párna, amelynek ugyanilyen szövésű az anyaga, az nem sérül, ebből arra következtetett, hogy nagy valószínűséggel hegyes szög alatt találkozhatott a nyomot okozó tárgy és a nyomhordozó felülete. Azt tartotta valószínűbbnek, hogy egy visszahúzás vagy tolás, nem egyértelműen merőleges erőbehatás következtében jött létre a sérülés, de mindenképpen egy lendületes mozdulatsor kapcsán. Egy mozdulattal a két sérülés is létrehozható volt, hiszen a párnán látható gyűrődési területek miatt a mozdulatsor kezdetén a nagyobb, végén a kisebbet létrehozhatja.

Nem keletkezhetett viszont a sérülés oly módon, hogy csak egyszerűen - esetlegesen dulakodás közben - a balta beleakad a párnába. Ütésnek kellett lenni, annak kellett, hogy legyen súlya, illetve köríven való mozgása, különös figyelemmel arra, hogy nincs alátámasztás, lényegében szabadon megy előre az él. Mindenképpen kellett hozzá erő, hogy odáig eljusson, hogy a huzaton ilyen sérülést okozzon.

Ügyészi kérdésre megerősítette a szakértő, hogy ha kemény az alátámasztási felület, akkor kisebb erő is elegendő ahhoz, hogy átvágja az anyagot. Ebből a szempontból van jelentősége annak, hogy ebben az esetben behatolt az anyagba. Ennek az erőnek nagyobbak kellett lenni, mint ha kemény alátámasztás esetén jött volna létre ilyen anyagsérülés.

Az igazságügyi orvosszakértő is egyetértett abban, hogy metszett, roncsolt sérülésről lévén szó, amely erőbehatás egy nem alátámasztott, hanem puha felületen lévő tárgynál hozott létre sérülést /nyilván elszólás volt a szakértő részéről a 20 cm, az helyesen 4,-4,2 cm/ nyilván ugyanez az erőbehatás az emberi koponya területében szintén létrehozhat csonttörést, agyállomány sérülést is, amely halálos is lehet. Az hogy baltával a fej fölül a fekvő ember feje felé indított ütés az élet kioltására alkalmas, önmagában az általános élettapasztalat alapján is kimondható.

A tárgyaláson a vádlott egy részében módosította nyomozati vallomását. Ez a módosítás azonban vallomása azon részébe nem érintette, miszerint a baltával

lesújtott, továbbá az ezt megelőző és kísérő kijelentéseket sem. A vallomás-módosítás itt az ... sérelmére elkövetett cselekményt megelőző mozdulatsorra vonatkozott.

Szeptember 30-i tárgyaláson tett előadása szerint, amikor bement ...-ékhoz, megkérdezte, hogy melyikük és miért vágta fejbe. Ekkor a balta már nála volt. Csak ijesztgetni akarta őket. Ideges volt hogy fejen vágják. Összeszólalkoztak, majd elkezdtek birkózni. Elkezdte ... ráncigálni, dulakodtak, úgy vágott bele a párnába. Amikor hadakoztak a balta végig a kezében volt, azt mind a két kezével a nyelénél fogta. ... megfogta a ruháját, ő pedig magától ellökte. ... leesett a saját ágyára, utána sújtott bele a párnába, de nem érte őt el. Nem volt szándékában megölni, nem a fejét célozta, tehát nem is érte el azért, mert elkapta a fejét. Mind a két kezével fogta a baltát és úgy sújtott. Megerősíti, hogy minden úgy történt, ahogy a vádiratban szerepel, hogy a feje felé célzott, majd hozzáteszi, nem tudja hogy történt, nem emlékszik rá. Azt sem tudja, miért nem találta el. Vallomása elején még megjegyezte, hogy amikor belépett az ajtón, akkor mindkét unokabátyja állt, nem feküdt. /14. tárgyalási jegyzőkönyv 6. és 7. oldal/

A bíróság nem fogadta el a vádlott ezen előadását. ...még a nyomozás során maga is úgy nyilatkozott, hogy nagybátyjai feküdtek. Ilyen vallomást tett például első kihallgatásakor is, március 28-án: „bent a konyhában odaléptem ... ágyához, aki azon feküdt és a baltát két kézzel fogva, annak élével a feje felé sújtottam.” /nyomozati iratok 397. oldal/

Ezen állítását a nyomozás során soha nem vonta kétségbe. A változtatásra most sincs más magyarázat, mint amit a rablási cselekmény kapcsán már értékelt a bíróság, nevezetesen, hogy félt, de félelmében sem találhatja ki a sértettekkel egyező módon vallomását, a cselekmény után nagybátyjaival módjában sem állt, hogy beszéljen, ehhez nyilván a történéseket neki is így kellett észlelni. Erre a körülményre is igaz a vádlott már korábban hivatkozott azon kijelentése, hogy a jegyzőkönyv azt tartalmazza, amit ő mondott, csak félt. Ha pedig ez a vallomás egyezik ... és ... vallomásával, a vádlott nyomozás során tett vallomásaival, nincs oka a bíróságnak ezeket elvetve, az új vallomást elfogadni, mely változtatásra ésszerű magyarázat sincs. Nem érhető az sem, hogy miért félt kevésbé abban az esetben, ha azt mondta, hogy nagybátyjai feküdtek, mintha azt mondta volna, hogy ébren voltak.

Mindezek mellett ítélete korábbi részében a bíróság már részletesen kifejtette a villany felkapcsolásáról szóló résznél, hogy milyen indokok szólnak amellett, hogy a vádlott konyhába lépésekor a sértettek ágyban voltak. Ha pedig ... és ... a vádlott épületbe lépésekor már az ágyban volt, s a sértett, valamint a tanú nyomozati vallomása szerint a lesújtás néhány másodpercen belül bekövetkezett, módjában sem állt volna ...-nak a vádlottal vitatkozni, birkózni.

A bizonyítékok fenti módon történő mérlegelésével állapította meg a megyei bíróság ... sérelmére megvalósított bűncselekmény tényállását. A vádlott nyomozati vallomása, részben a tárgyaláson tett előadása, valamint a sértett és ... tanúvallomása

alapján megállapítható volt, hogy közvetlenül az életveszélyes fenyegetések megtételét követően magasból lendítve a balta élével az ágyban fekvő ... feje felé sújtott, aki életét úgy tudta megmenteni, hogy fejét elkapta. Az ütés mechanizmusát, lendületét a nyomszakértői véleménnyel kiegészítve szintén a fenti vallomások alapján lehetett megállapítani. A halálos eredmény bekövetkezésének reális lehetőségéről az orvosszakértő nyilatkozott.

... sérelmére elkövetett bűncselekmény szinte közvetlenül ... sérelmére elkövetett cselekmény után történt, azzal a korábbi cselekménysor teljesen egybefolyik.

Ítélete korábbi részében a bíróság már megállapította, hogy ... és ... az ágyon, egymáshoz képest hogy helyezkedett el. Megállapította továbbá azt is, hogy a helyszíni szemle során lefoglalt balta volt a vádlott előadása szerint is az elkövetés eszköze. A balta méreteit a nyomozati iratok 81. oldalán a helyszíni szemle során leírtak alapján lehet megállapítani, miszerint a balta nyele 92 cm hosszú, fejrésze a nyélnél 6 cm-es és ez a vágóél irányába szélesedik, egészen a 15 cm-es vágóélig.

... vádlott nyomozati előadása szerint ... feküdt az ágyon, és amikor ... felé sújtott, rákiáltott: „Mi a faszt csinálsz itt ...?!”- Erre reflexszerűen, visszakézből, nagy erővel sújtott felé a balta oldalával, azon részével, ahol a fej csatlakozik a nyélhez, eltalálta őt a fején, a bal szeme környékén. Azt is elmondja, hogy még ebben a pillanatban is megvolt a szándéka, ha úgy találja fejbe, hogy meghal, azt sem bánja, de később biztos megbánta volna ezt is. /nyomozati iratok 397. oldal/

A következő kihallgatásán lényegében ugyanígy folytatja a történetet a nyomozati iratok 401 oldalán „Szerencse az is, hogy nem a balta élével találtam el ...t, mert különben ő is ott maradt volna. Ernőt egyébként úgy ütöttem meg visszakézből, hogy a balta nyelét közel a fejhez fogtam”.

Megtekinti a bemutatott fényképfelvételeket május 25-i kihallgatásán, melyekről kijelenti, hogy ...-nek a sérülését ő okozta, de kijelentette azt is, hogy nem volt szándékában megölni, hiszen a sértettek a rokonai, mérgében mond az ember mindenfélét.

Avonatközásban a vádlott a tárgyaláson is következetes maradt, hogy visszakézből ütött, nem nézte meg hová. A vádlott azt is elismerte, hogy a fényképfelvételeken látható sérüléseket ő okozta ...-nek /14 .tárgyalási jegyzőkönyv 22. oldal/ de hozzátette, hogy nem látta, amikor a baltával hátra ütött.

... sértett is alátámasztotta a vádlott ezen vallomását mind a nyomozás, mind a tárgyalás során, miszerint, „miután ... a párnára sújtott, ő közben felült az ágyon és még szólni sem volt ideje, mert olyan gyorsan történt minden. Ahogy lesújtott ...-ra a baltával, utána azonnal visszakézből felém sújtott vele, s azt hiszem azzal a részével a baltának, ahol a nyél csatlakozik a fejbe. Megütött engem az arcom bal oldalán, amitől felrepedt a bal szemhéjam.” /nyomozati iratok 235. oldal/

A következő kihallgatásán is így mondja el a történetet: „Miközben a ... a baltát

megemelte, közben annyit mondott, hogy megöl minket, meg hogy a temetőbe fogunk kerülni. Halálra rémültem, majd ahogy ütött, én azonnal felültem a bejárattal szemközti ágyban, mivel én is feküdtem és akkor ő visszakézből a baltával nyomban megütött. A baltával ... ott talált el, ahol a fej a nyélhez csatlakozik. Az ütés következtében megsérültem úgy, hogy a fejsérülésemet össze kellett varrni a kórházban.” /nyomozati iratok 243. oldal/

Tovább erősíti a tárgyaláson is a sértett a vádlott nyomozati előadását, miszerint azt mondja a tárgyaláson ... látta, amikor a vádlott ütött rá, visszafelé megfordult, két kézzel fogta a baltát, felé fordult és lendítésből ütött a feje felé. Amikor ez történt nem álltak szemben egymással, hanem fordult a vádlott és lendítette a baltát, lendületből a feje felé ütött. Nem tudja, hogy fejbe akarta ütni, vagy véletlen volt, de a vasrésze érte a fejét. Megfordult felé, és sújtott. Ismételt kérdésre, hogy szemben állt-e vele, azt mondja, nem tudja. Úgy mondta el továbbá, hogy fordult és úgy ütött visszakézből, tehát fordult és már ütött is. Fordult és közben emelte ütésre a baltát.

... azt is mondta, hogy ütött azzal a lendülettel, amivel fordult. Kb. egy méter távolságra voltak /14. tárgyalási jegyzőkönyv 86. oldal/.

A vádlott a tárgyaláson ugyanakkor azt mondta, hátulról lendítettem a baltát, jobb kezemben fogtam a nyelét és reflexszerűen ütöttem hátra. Azt nem tudom hová ütöttem, csak hátra ütöttem, de nem a vas élével, hanem a nyelével ütöttem meg, a nyele érhetett a fejéhez. A vádlott úgy mutatja be, hogy balról jobbra lendítette a baltát derékmagasságban. /14. tárgyalási jegyzőkönyv 85. oldal/

... nyomozás során tett előadása szerint mielőtt ... arcára sújtott volna ... felült az ágyban és rákiáltott „Mi a faszt csinálsz itt ...?!”.

Ezután ütött reflexszerűen, visszakézből, nagy erővel.

... ugyanakkor saját előadása szerint az ütés előtt meg sem szólalt, csak felült az ágyon. Ezt azzal magyarázta, hogy olyan gyorsan történt minden hogy még szólni sem volt ideje. /nyomozati iratok 235. oldal/

A nyomozás során később, illetőleg a tárgyaláson erről a momentumról már egyikük sem beszélt.

Október 29-i tárgyaláson tanácselnöki kérdésre válaszolja azt a vádlott, hogy lényegében vallomását fenntartotta, megerősítve, hogy szólogatott be neki a sértett, még csúnyábbat is szólt, amikor az ... felé ütött, akkor is beszólt. /23. tárgyalási jegyzőkönyv 12. oldal/

Tekintettel arra, hogy a vádlott következetes volt abban, hogy mielőtt ütött volna, ... hozzá szólt, és ez egy teljesen logikus magatartás volt egy olyan helyzetben, amikor ágyban felülve azt látja, hogy a testvére felé baltával sújt le ..., egy önkéntelen, ösztönös magatartás. Ezért a bíróság a vádlott vallomása alapján azt állapította meg, hogy mielőtt a vádlott ... felé ütött volna, elhangzott tőle a tényállásban leírt kifejezés.

A vádlott első nyomozati vallomásában elmondja, hogy látta, hogy az arca bal oldalán ütötte meg a sértettet. Ebből az is következhetne, hogy az ütés pillanatában szemben állt ...-vel.

...a tárgyaláson erre azt a magyarázatot adja /14. tárgyalási jegyzőkönyv 27. oldal/, hogy az első vagy második kihallgatáskor már megmutatták a fényképeket. Ez azonban azért nem tűnik valószínűnek, mert a harmadik, május 25-i kihallgatáson jegyzőkönyvezik a fényképek bemutatását, s ha ez előbb történik, nyilván előbb is kerül jegyzőkönyvbe. Mégsem lehet ebből következtetést levonni arra, hogy az ütés pillanatában szemben állt a vádlott sértettel. Ezt maga a vádlott is tagadja, de a korábbi idézetek szerint a sértett maga is ennek ellenkezőjét állítja, miszerint a vádlott fordulásból ütött. Nyilván az ütés után már láthatta, hol fogott helyt a balta vége, ahogy ezt maga a sértett is mondja a tárgyaláson: „megfordult, amikor is látta, hogy én vérzek” /14. tárgyalási jegyzőkönyv 72. oldal/.

A balta nyele 92 cm, a vádlott és a sértett előadása szerint is, mintegy egy méter távolságra voltak egymástól, így ezzel az eszközzel éppen el lehetett érni a sértett arcát. A sértett által és a vádlott által a nyomozás során elmondott helyzet /az ágyak elrendezése, a sértett helye, a vádlott által elfoglalt pozíció/ is alkalmas volt arra, hogy ... arcának bal oldalán keletkezzen sérülés, a baltát jobb irányba lendítve a felülő sértett arcának bal oldalát eltalálhatta.

Az orvosszakértői vélemény is alátámasztja a vádlott és a sértett előadását, miszerint ...-n a sérülések a vádlott és a sértett által előadott módon létrejöhetnek. A baltának nem éle érhetette a sértett fejét. A szakértő is azt valószínűsíti, hogy a balta tompa részével okozták a sérülést. A vádlottól eltérően, aki nagy erejű ütésről beszélt, az ütés erejét kisebb, legfeljebb közepes erőbehatásnak véleményezi. Az ütés következtében ... a homlokon és a bal szemöldök felett nyílt bőrsérülést, valamint a bal szem és a bal szem körüli terület zúzódását szenvedte el.

Megállapította továbbá a szakértő, hogy igazságügyi orvostani szempontból rendkívül hiányos az orvosi leírás, a sebek száma, pontos elhelyezkedése, mérete, jellegzetességei nincsenek feltüntetve. A szakértő továbbra is kitért arra, hogy az ilyen méretű balta fém részével, avagy akár a fa részével, mint eszközzel fejre mért ütésnél reálisan számolni kell azzal, hogy csonttörés is bekövetkezik. Kemény a fém, kemény a nyél, magában rejti a koponyacsont törés és adott esetek koponyaűri sérülés bekövetkezésének a lehetőségét is, ami lehet például keményburok alatti, keményburok feletti bevérzés, illetőleg az agyállományok zúzódása, roncsolódása. Ez a sérülés pedig amellyel, hogy csonttöréses, 8 napon túl gyógyuló sérülés, életveszélyes sérülésnek is minősül.

A tárgyaláson az is megállapítható volt, hogy ... nem látta a baltával történő ütest, és ez, a bíróság álláspontja szerint, így természetes. A nyomozati vallomása szerint,

amikor a vádlott sújtása elől elkapta a fejét, kiszaladt a házból, de közben annyit látott, hogy ifj. ... lerántja a mellette lévő ágyról a bátyját, ...-t, aminek következtében ő a földre került, még annyit látott, hogy elkezdti őt ütlegetni, és a baltával felé üt. /nyomozati iratok 261. oldal/

A tárgyaláson tanács elnöke kérdésére már úgy válaszolt, nem tudja, hogy a testvére hogyan sérült meg, akkor már ment segítségért, kiabált, hogy hívják a rendőrséget, de nem hittek neki. Ismételt kérdésre is azt válaszolta, hogy nem tudja, hogyan sérült meg a testvére, mert mint mondta, segítségért ment. Azon célzatos kérdésre pedig, hogy azt látta-e amikor ...-t baltával megüti ..., egyértelműen azt a választ adta, hogy nem, azt nem láttam, mert elrohantam segítségért.

A későbbiek során is kitart amellett, hogy nem látta, hogy ...-t, hogyan ütték meg /14. tárgyalási jegyzőkönyv 46., 37., 53. oldal/.

Nyomozati vallomásának elétárása után is még azt válaszolja, hogy ő akkor ment segítségért, majd arra a tanácselnöki kérdésre, hogy ez akkor hogy szerepelhet a jegyzőkönyvben, még mindig azt válaszolja, hogy nem emlékszik így vissza, majd hirtelen rávágja, hogy látta, látta, azt látta, amikor lerántotta őt és üttötte és rugdosta. Amellett továbbra is kitart, azt nem mondta a jegyzőkönyvbe, hogy látta volna a baltát, csak azt látta, hogy lerántotta az ágyról a testvérét, üttötte és rugdosta. Már arra sem tudott válaszolni, hogy az arcát üttötte-e meg, mivel ő ilyet nem látott.

A tanúnak ez a vallomása beleillik a bíróság által fentebb részletezett tényállásba, miszerint a vádlott lesújt ...-ra, mire megszólítja őt ..., aki felül az ágyban és a vádlott fordulásból ... arcának bal oldalát találja el a balta hátlapjával. Természetes dolog, hogy amikor ... az életét mentve elrántja a fejét, az az után nyomban bekövetkező másik ütést nem látja. Azzal van elfoglalva, hogy meneküljön, és annyit még láthat, hogy az ütéstől földre kerülő ...-t a vádlott megüti, majd megrúgja. Ezt láthatja miközben az utcára kiszalad. Az észlelésnek nincs akadálya, a korábban kifejtettek szerint a villany égett.

... a földön történt bántalmazásra nem emlékezett. Ez eredhetett abból is hogy a bántalmazáskor /14. tárgyalási jegyzőkönyv 93. oldal/ még az ütés hatása alatt volt, illetve abból is, hogy a baltával történt ütéshez képest az azt követő bántalmazás jelentéktelen volt. Az orvosszakértő is elmondta, hogy orvosi vizsgálatnál a fő problémára, a fejsérülésre koncentráltak, és ha külön panasz nem volt, automatikusan nem vetköztetik le alsó nadrágra a sérültet. Így tehát az sem kizárt, hogy a testen kisebb zúzódások lehettek, vagy esetleg a bántalmazás sérülést egyáltalán nem okozott.

... ugyanakkor végig következetes volt abban úgy a nyomozás során, mint a tárgyaláson, hogy a vádlott a földre került testvérét nem baltával ugyan, de bántalmazta. ... erről nem tett vallomást, ami képezheti védekezése részét, de erős ittas

állapota és a cselekmény többihez képes jelentéktelen volta miatt sem biztos, hogy emlékezik rá.

... viszont mind a nyomozás során, mind a tárgyaláson következetes volt abban, hogy látta, amint a földre került testvérét a vádlott bántalmazta, így a bíróságnak nem volt indoka e tanúvallomást a tényállás megállapításánál mellőzni, ezért e vallomás alapján a baltával történt ütés utáni bántalmazás tényét megállapította.

Mindezen bizonyítékok alapján tehát az volt megállapítható, hogy a vádlott miután ...-ra lesújtott és ennek hatására ... az ágyban felült és megszólította a vádlottat, ő fordulásból a balta felemelésének, visszahúzásának lendületével megütötte őt a balta fokával a feje bal oldalán, minek következtében a földre esett, ott ...még rövid ideig bántalmazta őt, majd ... a házból szintén kimenekült. A bántalmazás részletei, az esetlegesen okozott sérülések ugyanakkor már nem voltak megállapíthatók. Megállapítható volt viszont az, hogy a baltával történt ütés következtében milyen sérülések keletkeztek ...-n.

A tárgyaláson a vádlott többféleképpen magyarázta, hogyan fogta a baltát, amikor azzal ...-t megütötte. Vallomásának első módosítása az volt, hogy a balta nyél részével ütötte meg a sértettet. Az orvosszakértő a történéseknek ezt a lehetőségét is úgy véleményezte, hogy a fejrészhez közel eső nyél résszel is töréses sérülés létrehozható. Később azzal állt elő a vádlott, hogy közvetlenül a nyakánál fogta a baltát. Ez a tényálláson azért nem változtat, mert amikor két kézzel fogja a baltát, az egyik keze nyilván előbbre van a másiknál, így lehet „visszakézből” is ütest mérni.

Ha viszont mind a két kezével a balta nyakát fogja, úgy lesújtani nem lehet. Ha viszont csak ... esetében fogja a baltát két kézzel a nyakánál, akkor pedig ezen pozíció felvétele miatt /aminek egyébként indoka nincs/ meg kellett volna állnia, erre viszont nincs semmi adat. Később azon vallomását, hogy nyakánál fogta a baltát, úgy magyarázza a vádlott a tanács elnökének kérdésére, hogy a balta nyelével ütötte meg a sértettet, ahol csatlakozik a balta feje a fémrészhez, a nyakrésznél ott fogta a baltát. A balta legvégével ütött. /19. tárgyalási jegyzőkönyv 18. és 20. oldal/

Ez egyrészt azt jelentené, hogy miután lesújtott ...-ra, valamilyen oknál fogva megállt, nem tudni milyen megfontolásból, megfordította kezében teljesen szokatlan módon a baltát, megfogja a fémrészét és fordulásból a nyél végével üti meg ...-t. Aztán megint módosítja, hogy nem tudja, hol fogta a nyelet, lehet, hogy a végén, lehet, hogy a közepén. Nem sokkal ezután azt mutatja be, hogy visszakézből mellmagasságban történt az ütés, a fémrészt fogja, majd a nyélrészen mintegy mellmagasságban hátrafelé üt, úgy, hogy a nyél alsó része érhetette el a sértettet.

Ez a sokféle előadás már eleve megkérdőjelezi a vallomások hitelességét és helyenként komolytalanná is teszi a vádlotti védekezést. A vádlott kiegészíti még vallomását azzal, hogy ... nem az ágyban feküdt, amikor megütötte, hanem mögötte

állt, és hátba ütötte egy fával.

Ilyen sértetti magatartásról a vádlott az egész nyomozás során nem tesz említést. Sőt maga is azt adja elő, hogy ... a bántalmazás idején az ágyban feküdt és ott felült. Ha álló helyzetben lett volna a sértett, ahhoz, hogy balta végével hátra ütve a szeménél eltalálja, nem lett volna elég csípőmagasságban ütnie, hanem- mivel termetre is alacsonyabb, mint a sértett - fölfelé kellett volna ütni. Ilyen mozdulatot a vádlott nem mutatott. Amennyiben a háta mögött áll a sértett, kérdésként merül fel, honnan tudja a vádlott, hogy mivel üttették meg. Erről az ütésről a nyomozás során sem tett említést. Ha pedig a baltát ily módon, utóbbi előadása szerint forgatta volna a kezében, akkor ezt nem lehetett reflexszerűen, fordulásból megtett ütésként megnevezni, ahogy ezt a vádlott és leírásában a sértett is tette. A vádlott vallomása módosítására elfogadható indokkal megint nem szolgál, azon túl, hogy félt. Azzal kapcsolatban, hogy a nyomozás során miért mondta azt, hogy feküdt az ágyon, azt válaszolja, hogy nem tudom, miért mondtam ezt, nem így történt. Nem szerettem volna Salgótarjánba járni. /Ezzel a vádlott nyilván arra utalt, hogy a Balassagyarmati Büntetés-végrehajtási Intézetből Salgótarjánba, a Nógrád Megyei Rendőr-főkapitányságra szállították kihallgatásra./ Itt megint elmondható, hogy már az első kihallgatásán - mielőtt nagybátyjaival bármi módon is lett volna alkalma beszélni - ...-vel egyezően mondja el a történeteket, miszerint ... felült a szomszédos ágyon, még azzal is kiegészíti, hogy rászólt.

A második, április 16. napján tett kihallgatásakor is az elhangzott szöveggörnyezet alapján arra lehet következtetni, hogy ... mellett ... is az ágyban volt, amikor neki sérülést okozott. A vádlott azt mondja, hogy „hirtelen haragomban az ágyban fekvő ... feje irányába ütöttem a baltával... szerencse az is, hogy nem a balta élével találtam el ...-t, mert különösen ő is ott maradt volna.

..-t egyébként úgy ütöttem meg visszakézből, hogy a balta élét közel a fejhez fogtam. ... és ... ágya egyébként majdnem összeér „L” alakban vannak elrendezve.” /nyomozati iratok 401. oldal/

A vádlott nem első alkalommal volt rendőrségi kihallgatáson, nyilván tisztában volt azzal, hogy nem ezen a kijelentésén múlik, hogy Salgótarjánban még hány alkalommal hallgatják ki. Első, rétsági kihallgatása után még legalább négy alkalommal hallgatták ki őt a főkapitányságon, így mivel saját előadása szerinti „terve” nem vált be, hogy ne hallgassák ki Salgótarjánban, így a harmadik, negyedik kihallgatásnál már mondhatta volna, hogy ...-t nem az ágyon ülő helyzetben bántalmazta. Ezt azonban nem tette meg, nyilván azért, mert ezt a történetet utólag találta ki.

Tekintettel arra, hogy a vádlott utolsó tárgyaláson előhozott elkövetési magatartásai ellentétben állnak korábbi nyilatkozataival, illetve a sértett nyilatkozatával, az adott helyzetben nem tűnnek célszerű, logikus magatartásnak, a változtatás fő okát sem

tudta hitelt érdemlően magyarázni, a bíróság a vádlott ezen vallomásait bizonyítékként nem értékelte.

A vádlott terhére rótt kifosztás büntettével kapcsolatban a megyei bíróság az alábbiak szerint ad számot bizonyítékértékelő tevékenységéről:

A vádirat állítása szerint ...vádlott mielőtt a házból eltávozott volna, ... kabátjának zsebéből - tudva, hogy ott tárolja pénzét - eltulajdonított 15.000.- forintot.

Ez az a bűncselekmény, amit a vádlott első kihallgatása óta tagadott. Ez azért bír különös jelentőséggel, mert a vádlott a nyomozás során a súlyosabban minősülő élet elleni bűncselekményeket elismerte, büntetési tételét tekintve a kifosztás büntette enyhébben minősül, így a kitartó ragaszkodás ahhoz, hogy a cselekményt nem követte el, arra utal, hogy mindezt azért állítja, mert valóban így volt.

Első nyomozati kihallgatásán ezzel kapcsolatos célirányos kérdésre válaszul azt mondja, onnan nem tulajdonított el semmit, legalább is nem emlékszik rá. A nagyapja adott neki 10.000.- forintot, akkor este csak az a pénz volt nála.

Április 16-án szintén eszerint nyilatkozik, nem emlékszik arra, hogy elvette volna a házból elmenekülő ... 15.000.- forint készpénzét.

Utolsó nyomozati kihallgatásán, július 9-én sem változtat lényegében korábbi álláspontján, legfeljebb megengedőbb lett. ... pénzének elvételére azóta sem emlékszik, de elfogadja a sértett által elmondottakat. Egyáltalán nem tartja kizártnak, hogy a pénzt elvette. Megjegyzi, hogy ... mindig az ágyánál a feje felett felakasztott ruhában tartotta a készpénzét, amiből alkalmanként ...-nak is adott.

A vádlott ismeretei nem voltak helytállóak, mert ... nem a felakasztott ruhájában tartotta a készpénzét - elmondása szerint -, hanem amikor lefekszik, akkor leteszi a saját ágyába, aznap is onnan tűnt el a pénze /14. tárgyalási jegyzőkönyv 77-78. oldal/. ... a tárgyaláson is kitartott amellett, hogy a pénzt nem vette el nagybátyjától. Azt a vádlott sem tagadta, hogy tudta, hogy nyugdíjat kapnak, hiszen ... a nagyapjával egyidőben kapta a nyugdíját. Tagadta viszont azt a tárgyaláson, hogy tudta volna ... hol tartja a nyugdíját /ebben már a nyomozás során is tévedett./ /14. tárgyalási jegyzőkönyv 8., 9. oldal/

... szerint ugyan a vádlott tudta, hogy hol tartja a nyugdíját, de arra már nem tudott válaszolni, hogy honnan tudta. Arra a kérdésre, hogy ... nevű testvére tudta-e hol tartja a nyugdíját, viszont nemleges választ adott, holott vele közös helyiségben él.

Érdekesen reagált ... arra a kérdésre is, hogy amikor a testvérének a pénzt adja, látja-e honnan viszi elő. A válasza az volt, hogy „de nem szokta elvenni”, mintha elébe ment volna a kérdésnek, azt feltételezve, hogy erre irányul a következő kérdés /14. tárgyalási jegyzőkönyv 82. oldal/. Viszont ebből a válaszból az is következik, hogy ... is tudta, hol tartja ... a nyugdíját.

Meglepő módon ugyanígy reagált erre ... is, amikor azt mondja, hogy nem szokta látni honnan veszi elő ... a nyugdíjat. Nem tudja hol tartja, ő nem vett el belőle az biztos. /14. tárgyalási jegyzőkönyv 48. oldal/.

Fentiek tükrében nehezen hihető, az a sértetti előadás, hogy csak a külön helyiségben élő vádlott az egyetlen, aki ismerettel bírt arról, hol tartja a pénzét. (Arra ugyanakkor nincs válasz, hogy ...-nak miért kellett tudnia, hol tartja ... a nyugdíját.)

...a tárgyaláson is végig tagadta, hogy elvette volna ... pénzét.

Tagadja ezt a szeptember 30-i tárgyaláson felvett jegyzőkönyvben is, /9. oldalon, 17. oldalon, 35. oldalon, 36. oldalon/ igaz, itt is arra hivatkozik, hogy a rendőrségen azért mondta, hogy elvehette a pénzt, mert félt. Ebben az esetben a rendőrségen sem állította, hogy elvette a pénzt, csak nem zárta ki ennek esetleges lehetőségét, nem emlékezett rá.

... elmondta, hogy amikor megkapja a nyugdíjat, az a szokása, hogy azt kétfelé teszi. A nagyobb összeget a nadrágzsebbe, míg 15.000.- forintot a dzsekije zsebébe tette. Ezt senki nem látta. /tehát a vádlott sem/. A dzsekiben lévő összeg tűnt el. Állítása szerint senkinek nem mondta, hogy hová tette a pénzt. A pénzt akkor látta utoljára, amikor a dzseki zsebébe tette. A dzseki egész nap rajta volt, azt csak este vetette le. A dzsekiben volt a kocsmában is, de nem ebből a pénzből fizetett, hanem a nagyobb összegből. Fizetéskor sem nézte meg, hogy a kisebb összeg megvan-e még. Ezt csak az után kezdte el keresni, hogy ...bántalmazását követően visszatért a házba.

Amikor a házba a sértett visszatért, a kabát nem abban a helyzetben volt az ágyon, ahogy ott hagyta, de nem ez volt az egyetlen dolog, ami elmozdult, hiszen a sértett saját előadása szerint össze-vissza volt minden dobálva, miután elszaladt, a ... még rombolt utána. /nyomozati iratok 80-84. oldal/.

Kétféle előadás hangzott el arra, hogy ... mikor érkezett vissza a lakásba. ... előadása szerint együtt érkezett vissza a házba ...-vel, de akkor a pénz már nem volt meg. /14. tárgyalási jegyzőkönyv 62. oldal/.

... előadása szerint ... nem volt még otthon, amikor ... visszaérkezett, jóval később jött ő haza. /14 tárgyalási jegyzőkönyv 88. oldal/.

... ezidő alatt megpróbált segítséget kérni ...éktől, illetőleg ...-tól.

... tehát előbb távozott és a sértettel együtt vagy az után tért vissza.

A nyomozati iratok 321. oldalán található a letéti tárgyakról készült jegyzőkönyv. Ebben az áll, hogy őrizetbe vételekor ...-nál 2.600.- forint volt. Amikor pénzt követelt - meg nem cáfolhatóan - 1-2-3.000.- forint körüli összeg volt még nála abból a pénzből, amit még a nagyapjától délelőtt kapott. Ehhez jön még az a 10.000.- forint, amit a bűncselekmény útján ... elvett. Ha feltételezzük azt is, hogy ... 15.000.- forintját magához vette, ez azt jelenti, hogy ...-nál 26.000-28.000.- forint közötti összeg volt a cselekmény után.

Figyelembe véve a vádlott által bemondott maximális alkoholfogyasztást, - ami a

szakvéleményre figyelemmel minden bizonnyal kevesebb volt - valójában azt lehet megállapítani, hogy ebből a pénzből 28-án délelőtt 10 fél deciliteres konyakot és 10 sört ivott meg. A vádlottat kiszolgáló ...-t kihallgatta a bíróság a vádlott italfogyasztási szokásaira és a díjszabásra vonatkozóan. A tanú úgy emlékezett, hogy a vádlott kommersz konyakot fogyasztott és csapolt sört.

... ragaszkodott hozzá, hogy ő Napóleon konyakot iszik. de ezen a szórakozóhelyen ebből is csak kommersz változat volt. A legdrágább árat alapul véve ez a konyak esetében 200.- Ft/fél deciliter, még a sör esetében 240.- Ft/korsó, 10 sör és 10 fél deciliter fogyasztásánál az állapítható meg, hogy mindezekért 4.400.- forintot fizetett. Nyilatkozott a tanú arról is, hogy a zenegép 50 és 100 forintos érmékkel működik, de 200 forintért 5 zeneszámot ad.

... március 28-án 6 órától ½ 10-ig lehetett a kocsmában. Ez három és fél óra kocsmában való tartózkodást jelent. Ha átlagban azt számoljuk, hogy 200.- Ft-ért öt szám jár, és átlagosan egy zeneszám 3 perc időtartamú, akkor 200.- Ft-ért 15 percig zenél a gép. Ha egy órahosszat teljesen végig zenél, azért 800.- forintot fizet. Ha azt a helyzetet vesszük, ami nyilván nem volt így, hogy mind a három és fél órát végig zenéltette a géppel, akkor is összesen 2.800.- forintjába került. Nagyorosziba gyalog ment az éjjel, így arra pénzt nem költött. A szórakozóhely ott zárva volt, így csak reggel fogyaszthatott valamit. Előadása szerint egy doboz cigarettát vett, egy forró csokit ivott és egy hosszú kávét meg egy kólát, míg korábbi nyomozati vallomása szerint egy sört is. Mindez 1.500.- forintnál nem kerülhetett többre.

Mindent tehát felső értéken számolva a vádlott eddig 8.700.- forintot költött el, ha ehhez hozzáadjuk, hogy a letéti jegyzőkönyv szerint 2.600.- forintja maradt meg, így - feltételezve a kifosztást - hiányzik 15.000.- 17.000.- forint körüli összeggel nem lehet elszámolni, mintegy akkora összeggel, ami a kifosztás vonatkozásában a vád tárgyát képezte.

Halvány utalás van a június 11-i nyomozati kihallgatásáról készült jegyzőkönyvben arra, hogy már pontosan nem emlékszik, de nem kizárt, hogy másnak fizetett italt, de név szerint senkit nem tud megjelölni. Ez ismét nem állítás, csak feltételezés, a kocsmáros szerint előző nap is egyedül italozott és ha valakire ekkora összeget költött volna, azt nyilván kihallgatásakor is meg tudja nevezni, az a kiszolgáló személyzetnek is feltűnik.

Összegezve tehát a bizonyítékokat:

a vádlott kezdettől fogva tagadta a bűncselekmény elkövetését, a kabát feltalálási helyében is tévedett. Azt, hogy nem emlékszik, nem tartja kizártnak, hogy a dolog megtörtént, nem azonos a beismeréssel. A sértett nyugdíját átvételkor zsebre tette, annak meglétét egész nap nem ellenőrizte, ebben az öltözékben volt a kocsmában is - nem bizonyítható, hogy a vádlottal együtt italozott, ahogy azt a bíróság ítélete korábbi részében már kifejtette -, de azt bizonyítottan látta a bíróság a vádlott, ... és a sértett elmondása alapján is, hogy ... ezen a napon ittas állapotban volt, a vallomások csak az

alkoholos befolyásoltság mértékében tértek el egymástól, és egyben azt is bizonyítja, hogy a sértett a kocsmában is járt.

A pénzt a sértett csak a cselekmény után ellenőrizte, az, hogy a dzsekit nem pontosan ott találta meg, ahol hagyta, nem utal egyértelműen a vádlott kutató magatartására, hiszen a sértett által elismerten az egész helyiség fel volt forgatva, ... nem kutatott, hanem rombolt.

Végül a vádlott által elmondott maximális fogyasztást alapul véve az állapítható meg, hogy a rendelkezésre álló rövid idő alatt képtelen volt ennek az összegnek az elköltésére, a letét szerint csak 2.600.- Ft volt nála elfogásakor. Olyan nagyságrendű összeg hiányzott az „elszámolás” során, amit a sértett mondott eltulajdonított összegként. Ez viszont erősíti azt a vádlotti előadást, hogy nem vette el a pénzt.

A Btk. 322. § /1/ bekezdés b/ pontja szerint a kifosztás büntettét az követi el, aki idegen dolgot jogtalan eltulajdonítás végett az általa más bűncselekmény elkövetése során alkalmazott erőszak, vagy élet vagy testi épség elleni közvetlen fenyegetés hatása alatt álló személytől vesz el.

Jelen esetben tehát csak közvetett bizonyítékok állnak a vád rendelkezésére ... tagadásával szemben.

Ezek a bizonyítékok azonban nem alkotnak olyan zárt láncot, amelyekből csak egyféle következtetés lenne levonható, nevezetten az, hogy a bűncselekményt csak a vádlottnak állt módjában elkövetni.

Ez is egyféle lehetőség a bizonyítékok alapján, hiszen a vádlottnak volt erre lehetősége, de nem zárható ki a más általi elkövetés, sőt a pénz elvesztése sem, éppen ezért a bíróság ...vádlottat az ellene 1 rb. Btk. 322. § /1/ bekezdés b/ pontja szerint minősülő kifosztás büntette miatt emelt vád alól a Be. 331. § /1/ bekezdése alapján - figyelemmel a Be. 6. § /3/ bekezdés b/ pontjában foglaltakra - felmentette.

Marasztaló ítéletet hozott ugyanakkor a megyei bíróság a vádirat többi pontja vonatkozásában, egy helyen a vádirati minősítéstől eltérően.

A Btk. 321. § /1/ bekezdése értelmében a rablás büntettét az követi el, aki idegen dolgot jogtalan eltulajdonítás végett úgy vesz el másától, hogy evégből valaki ellen erőszakot, élet vagy testi épség elleni közvetlen fenyegetést alkalmaz.

A megállapított tényállás szerint a vádlott pénz követelt a nagyapjától. A nagyapja pénze az ő tekintetében idegen dolognak minősült, a pénzzel kapcsolatban a sértett kifejezte, hogy azt nem kívánja a vádlottnak átadni. A vádlott ekkor bántalmazta és megöléssel fenyegette a nagyapját, a pénzt továbbra is követelte tőle, sőt, hogy mindennek még nagyobb nyomatékot adjon a lakás berendezési tárgyait is összetörte.

A sértett ezen bántalmazás hatására, illetőleg a további bántalmazása elkerülése végett adta át a 10.000.- forintot.

A cselekmény közben a sértett 8 napon belül gyógyuló sérüléseket szenvedett a vádlott bántalmazása következtében. Id. ... sérüléseit a vádlott szem környékére és a járomcsont környékére méretezett legalább közepes erejű ökölütései okozták. A bántalmazás a vádlott részéről egyenes szándékkal történt, a ténylegesen létrejött sérülés ugyan könnyű sérülés, de külön szakértést nem igényel, az általános, hétköznapi ismeretek szerint is tudott, hogy ököllel a szem környékére és az arccsontra mért ütések szemsérüléshez, illetőleg csonttöréses sérüléshez is vezethetnek.

A vádlott ebbe belenyugodva cselekedett.

Az eredmény tekintetében legalább az eshetőleges szándék terheli.

Minderre figyelemmel állapította meg a bíróság ... vádlott bűnösségét e cselekmény vonatkozásában a rablással halmazatban a Btk. 170. § /2/ bekezdése szerint minősülő súlyos testi sértés büntettének Btk. 16. §-a szerinti kísérletében.

... és ... sérelmére elkövetett vádbeli cselekménnyel kapcsolatban az október 20-i tárgyaláson a Be. 275. § /1/ bekezdése alapján - figyelemmel a Be. 270. § /1/ bekezdésében foglaltakra - megállapította a bíróság, hogy a vádbeli cselekmény a vádtól eltérően a Btk. 166. § /2/ bekezdés f/ pontja szerint több emberen elkövetett emberölés büntette kísérletének, illetőleg ... sérelmére elkövetett cselekmény a Btk. 170. § /5/ bekezdés I. fordulata szerint életveszélyt okozó testi sértés büntette kísérletének is minősülhet.

Az ügyész perbeszédében a vádat a minősítés tekintetében is az írásbeli váddal egyezően tartotta fenn, és ...-t továbbra is 2 rb. emberölés büntettének kísérletével vádolta.

Megjegyzi a megyei bíróság, hogy több emberen elkövetett emberölés megállapításának van helye, ha az elkövető akár egyetlen akaratelhatározásból fakadóan, egyidőben illetőleg egymást követően akár különböző időpontokban és eltérő akaratelhatározásból hajtja végre a több ember megölését, vagy kísérli azt meg. Jelen esetben azonban úgy ítélte meg a megyei bíróság, hogy a vádlott nagybátyjai sérelmére elkövetett cselekmények ettől eltérően minősülnek, ... vonatkozásában a Btk. 166. § /1/ bekezdése szerinti emberölés büntette Btk. 16. §-a szerinti kísérletének, míg ... esetében a Btk. 170. § /5/ bekezdésének I. fordulata szerinti életveszélyt okozó testi sértés büntette Btk. 16. §-a szerinti kísérletének.

Az emberölésre illetőleg a testi sértésre irányuló szándék megállapítására, az elkövetéskori tudattartamra, a tárgyi és alanyi tényezőkből lehetett következtetni.

Ennek során a bíróság az alábbiakat állapította meg:

Az elmeorvos szakértői vélemény szerint megállapítható, hogy ... a cselekmény idején /és a vizsgálat idején / nem szenvedett gyengeelméjűségben, tudatzavarban, szellemi leépülésben, ami képtelenné tette, vagy korlátozta volna cselekménye veszélyes következményeinek felismerésében, vagy a felismerésnek megfelelő magatartás tanúsításában. Nevezett cselekményét igen súlyos ittas állapotban követte el. Az alkohol nála szokványos ittasághoz vezetett, kóros részegre, vagy annak abortív formájára utaló adat nincs. A cselekmény motiváltsága is a szokványos ittaságra utal. A vádlottnál a szakértői vizsgálat feltárt alkoholizmussal társuló mérsékelt fokú indulatosságot, szélsőséges emocionális megnyilvánulásokkal jellemzett személyiségzavart, mely a cselekmény idején is megvolt, azonban ez jelen cselekmény vonatkozásában korlátozó, illetve kizáró mértékkel nem bír.

A vádlott indulatos volt a cselekmények elkövetésekor. Az elmeorvos szakértői vizsgálat a vádlottnál feltárt általánosságban egy mérsékelt fokú indulatosságot. Jelen esetben ehhez még a súlyos alkoholos állapot is társult. Ezen indulati állapot erős felindulásként történő értékelése azonban szóba sem kerülhet. Nem állapítható meg semmi olyan méltányolható ok, amivel a vádlotti magatartás magyarázható lenne. Abban az esetben, ha tényként állapította volna meg a bíróság, hogy a vádlott unokabátyjaival szembeni magatartását megelőzte az, hogy ... fával megdobta a vádlottat, e jelentéktelen sérelmet követő túlméretezett indulatkitörés méltányolható ok hiányában nem alapozta volna meg az erős felindulást. Ez nem lehetett volna méltányolható ok, hiszen a sértett fellépésére az elkövető maga szolgáltatott okot, továbbá a magatartást nyomban a kivitelezés nem követte, mert a vádlott először nagyapja lakóhelyiségébe ment be és ott tört-zúzott.

A vádlott a cselekmény elkövetéséhez hosszú nyelű baltát használt, ami az emberölés egyik tipikus eszköze. A baltának lendületet adott, a sújtást a feje fölül indította, azt két kézzel fogta, azzal célirányosan a sértett feje /mint létfontosságú szerv/ irányába sújtott, s ha - a nyomszakértői véleményre figyelemmel - szögben is, de olyan erővel, hogy az alátámasztás nélküli párnán is mintegy 4 cm-es sérülést okozott. A tettet a szándékra utaló felkiáltás is megelőzte, miszerint „megöllek titeket, azért váglak fejbe a baltával, hogy ne szenvedjete, a temetőbe fogtok kerülni”. Ezt a kijelentést pillanatokon belül a tett is követte. A vádlott ugyan a nyomozás későbbi szakaszában is és a tárgyaláson is azt hangoztatta, hogy nem akart ő senkit megölni, csak meg akarta ijeszteni a nagybátyait, magatartásával ugyanakkor ennek az ellenkezőjét bizonyította, amely arra irányult, hogy ... életét kioltsa, így a vádlott egyenes szándékkal cselekedett. A sértett halála, mint eredmény azért maradt el, mert ... a baltacsapás elől a fejét elrántotta, így a vádlott által megkezdett cselekmény csak kísérleti szakig jutott, de befejezett kísérletnek minősül, hiszen a tényállás

megvalósulásához szükséges magatartást kifejtette, az eredmény csak a sértett elhárító magatartása miatt nem következett be.

A vádtól eltérően életveszélyt okozó testi sértés bűntette kísérletének minősítette a megyei bíróság a vádlott ... sérelmére elkövetett cselekményét. A két cselekmény időben egymás után, mintegy egyikből a másikba átmenve következett be. A bíróság álláspontja szerint ugyanakkor mégsem egységes szándék, ugyanazon akaratelhatározás volt a mozgató rugója a két cselekménynek.

Az ütést ugyan nem sokkal megelőzte az élet kioltását kilátásba helyező kijelentés a vádlott részéről, de vizsgálni kell, hogy a ténylegesen tanúsított magatartás megfelelt-e a szándékra utaló kijelentéseknek.

Ugyanaz a hosszúnyelű balta volt az elkövetés eszköze, mint ... esetében, és itt is volt egy ütés a sértett feje irányába, mely el is találta, s ez az ütés szándékos magatartásként értékelendő. Ennek ellenére a megyei bíróság álláspontja szerint nem vonható le mindebből következtetés arra, hogy a vádlott magatartását az élet kioltására irányuló szándék vezette.

A vádlott mintegy reflexszerűen, visszakézből, fordulásból ütött, azzal a lendülettel, amivel ... ágya felől a baltát visszahúzta. Ezt a mozdulatát ... felülése, illetve kijelentése váltotta ki.

A vádlott nem fordult szembe ütéskor a sértettel, nem emeli magasra a baltát és nem céloz, hanem tulajdonképpen a mozgás és a hang irányába lendíti az eszközt anélkül, hogy azzal pontosan célozva ütné. Nem a balta élét használja, annak hátlapjával üt. Az ütés ereje nem nagy, kicsi, legfeljebb közepes. Miután a ütés hatására a földre esett a sértett, továbbra is lehetősége lett volna akár a baltával történő bántalmazásra is, amennyiben az élet kioltása lett volna a célja. Ő azonban nem ezt tette, hanem testi erővel bántalmazta.

Mindezen körülményekből tehát nem lehet arra következtetést levonni, hogy a vádlott ... életének kioltására törekedett. Megállapítható viszont az, hogy szándékos mozdulattal a sértett feje felé ütött a balta fokával.

A vádlott 8 osztályt végzett, míg a gyanúsítotti kihallgatási jegyzőkönyv szerint szakmunkásképzőbe is járt, így átlagos értelmi képességgel rendelkezik. Ezen a szinten mindenképpen tudni kell, hogy baltával, annak a fok részével is fejre irányzott ütés a ténylegesen bekövetkezett sérüléstől súlyosabb, 8 napon túl gyógyuló csonttöréses sérüléshez, illetőleg agyi sérülés következtében életveszélyes sérüléshez is vezethet. Ebbe belenyugodva, az eredmény vonatkozásában eshetőleges szándékkal cselekedett.

Tekintettel arra, hogy a ténylegesen létrejött sérülés 8 napon belül gyógyuló, úgynevezett könnyű sérülés, így a vádlott cselekménye távoli kísérletként értékelendő.

A büntetés kiszabása körében a megyei bíróság az alábbi körülményeket értékelte:

Súlyosító körülményként értékelte a bíróság a vádlott büntetett előéletét, mint az elkövető társadalomra veszélyességét fokozó körülményt, azt, hogy ezidáig már legalább négy alkalommal volt büntetve, elsősorban lopási cselekmények elkövetése miatt, de marasztalta már őt a bíróság rablás, garázdaság és rongálás bűncselekmények miatt is.

Súlyosító körülmény továbbá a többszörös halmazat, valamint, hogy a vádlott cselekményét önhibájából eredő ittas állapotban követte el, hozzátartozók sérelmére.

Súlyosító körülményként kellett értékelni az elkövetés eszközét, a baltát, mint egy olyan különös veszélyességű eszközt, amivel szemben a védekezés lehetősége meglehetősen korlátozott.

További súlyosító körülmény, hogy a vádlott ... sérelmére magatartását egyenes szándékkal valósította meg, a cselekmény ugyan kísérleti szakban maradt, de azt a befejezettség jellemezte, a vádlott magatartását teljes körűen kifejtette az eredményt a sértett magatartása hátrította el.

További súlyosító körülmény az élet elleni cselekmények országos, míg a rablási és testi épség elleni cselekmények országos és helyi elterjedése.

Az elmeorvos szakértői vizsgálat során a vádlottnál feltárt személyiségzavart a bíróság nem értékelte enyhítő körülményként, mivel az a vádlott által megvalósított cselekmények során a beszámítási képességet semmilyen módon nem korlátozta.

Enyhítő körülményként értékelte a bíróság, hogy a rablási cselekmény kivételével valamennyi bűncselekmény kísérleti szakban maradt. Enyhítő körülmény id. ...és ... sérelmére elkövetett cselekménynél az eredmény vonatkozásában az eshetőleges szándék, valamint enyhítő körülmény ... sérelmére elkövetett cselekménynél még az, hogy a kísérlet távoli kísérletnek minősül, ténylegesen 8 napon belül gyógyuló sérülés következett be.

További enyhítő körülmény, hogy a vádlott őszintének tűnő megbánást tanúsított az eljárás során, a rablási cselekmény kivételével a cselekményeket ténybelileg beismerte.

Nyomatékos enyhítő körülmény, hogy a sértettek kifejezetten megbocsátottak a vádlottnak, nem kérték megbüntetését. ... még azt a kifejezést is használta védői kérdésre, hogy „szent a béke”,

... pedig a tárgyalás elején előterjesztett polgári jogi igényét is visszavonta, kártérítést sem kért a vádlottól. Id. ...lényegében megtagadta a vallomástételt, amit a bíróság szintén megbocsátásként értékel.

Az emberölés büntettének alapesetét 5 évtől 15 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni a törvény, amely halmazat esetén a Btk. 40. § /2/ bekezdése értelmében 20 évre emelhető. A bíróság álláspontja szerint mindenképpen a törvényi minimum fölött, de annál nem sokkal súlyosabban kellett megállapítani a kiszabott szabadságvesztés tartamát, ez igazodik a vádlott által megvalósított bűncselekmények, valamint az elkövető társadalomra veszélyességéhez, a bűnösség fokához, továbbá a már felsorolt egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez. A büntetés tartamának megállapításánál nyomatékka figyelembe kellett venni, hogy a vádlott által megvalósított négy bűncselekmény közül három kísérleti szakban maradt. Erre figyelemmel a bíróság a kiszabott szabadságvesztés tartamát 7 /Hét/ évben határozta meg.

A Btk. 42. § /2/ bekezdés b/ pont II. pontja alapján rendelkezett a bíróság a végrehajtási fokozatról, a kiszabott szabadságvesztés időtartamába a Btk. 99. § /1/ és /2/ bekezdése alapján az előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította.

A vádlott méltatlan arra, hogy a közügyek gyakorlásában részt vegyen, ezért őt a bíróság a Btk. 53. §-a alapján a szabadságvesztés tartamához igazodó időtartamban, a Btk. 55. § /1/ bekezdésében meghatározott keretek között, eltiltotta.

A vádlott a rablási cselekményből 10.000.- forint vagyona tett szert jogtalanul, ezért a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyona a Btk. 77/B. § /1/ bekezdés a/ pontja alapján vagyonekobzást rendelt el.

Az igazságügyi elmeorvos szakértő a vádlottat részben az általa, részben a környezete által elmondottak, valamint a testi, idegrendszeri vizsgálat eredményeként alkoholistának véleményezte, indokoltnak tartotta kényszergyógyításának az elrendelését.

A bűncselekmények a vádlott alkoholizáló életmódjával függtek össze, alkoholos állapotban volt a cselekmény elkövetésekor és még tovább akart alkoholt fogyasztani, ezért követelt pénzt ... és alkohol által is stimulált indulatos állapotban bántalmazta nagybátyjait. Mivel a Btk. 75. §-ában írt további feltételek is fennállnak, így a bíróság a vádlott kényszergyógyítását elrendelte.

Az eljárás során lefoglalt baltát a bűncselekmény elkövetéséhez eszközül használták. A balta tulajdonosa id. ... időközben elhalálozott, így a polgári jog szabályaira figyelemmel - mivel a hagyaték a halál pillanatában átszáll és apai ágon a vádlott, ... is örökös - a bíróság úgy tekintette, hogy az elkobzás kimondásának jogi korlátja

nincs, ezért azt a Btk. 77. § /1/ bekezdés a/ pontja alapján elkobozta.

A további lefoglalásban lévő tárgyak lefoglalását a bíróság a Be. 155. § /1/ bekezdése alapján megszüntette és a már hivatkozott szakaszhely /8/ bekezdése alapján az értéktelen tárgyak megsemmisítését rendelte el, míg a /2/ bekezdés alapján a lefoglalt függönyt és párnahuzatot a tulajdonosnak rendelte kiadni és ugyancsak a /2/ bekezdés alapján, de figyelemmel az /5/ bekezdésben foglaltakra is a terhelttől lefoglalt ruhát a terhelt, ... részére adta ki.

A bíróság a vádlottat marasztalta, ezért a Be. 338. § /1/ bekezdése alapján az eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére kötelezte.

Balassagyarmat, 2009. október 29. napján

Dr. Varga Zsolt sk. a tanács elnöke, az aláírásban akadályozott Molnár János és Giebiszer Gáborné ülnökök helyett is.